இளங்கோ வாசகம்

[மூன்றும் புத்தகம் - மூன்றும் படிவம்]

இரண்டாம் பிரிவு

ப. முருகன், *M. A.*
மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை

வித்துவான் தணிகை. உலகநாதன்
இந்து தியலாஜிகல் உயர்நிலைப் பள்ளி, சென்னை

புக்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்
135, பவழக்காரத் தெரு :: சென்னை - 1

பதிப்புரிமை

முதற் பதிப்பு: நவம்பர், 1953
மறு பதிப்புக்கள் : மே 1954, ஜூன், 1955

Approved by the Madras Text Book Committee for class use Vide Page 119 of Fort. St. George Gazette, supplement to Part I-B, dated 19-5-'54

சாந்தி பிரஸ், சென்னை - 1.

முன்னுரை

‘இளங்கோ வாசகம்’ என்னும் இந் நூல்வரிசை உரிமைபெற்ற நம் மாநில மாணவ மாணவியரின் தமிழ் வளம் கருதி வெளியிடப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாடமும் பன்முறை கூர்ந்து நோக்கி அரசியலாரின் பாடத் திட்டத்தின் சீரிய நோக்கம் சிறிதும் வழுவா வண்ணம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

‘புதிய கல்விமுறைக் கேற்ற புதிய புத்தகம் வேண்டும்’ என்னும் ஆர்வம் மிக்கது இக் காலம். இந் நிலைக்குத் தகுந்தவாறு பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்தம் மனப்போக்கினை நன்கு உணர்ந்து அவர்கள் விரும்பிக் கற்கும் வண்ணம் சொற்சுவை பொருட்சுவை நிரம்பிய கற்பனைகள், கதைகள், உரையாடல், நாடகம், வரலாறு, விஞ்ஞான வளர்ச்சி, வானொலிப் பேச்சு, கடிதம், கைத்தொழில் முதலிய பல துறைப் பாடங்கள் இந் நூல்வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அரசியலாரால் குறிப்பிடப்பட்ட குறட்பாக்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பியல்பாகும். உரைநடைப் பாடங்களும் செய்யுட் பாடங்களும் போதிய அளவிற்கு மேலும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. மாணவர்தம் சுவைக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்பச் செய்யுள், உரைநடைப் பகுதிகளில் ஆசிரியர்கள் தம் விருப்பம்போல் வேண்டுவனவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலில் வரும் தம் பாடல்களையும் பாடச் செய்திகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள இசைவு வழங்கிய கவிஞர்கட்கும் பதிப்பகத்தினருக்கும் பத்திரிகாசிரியர்கட்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நன்றி.

வருங்காலப் பெரியோர்களாகிய மாணவர் உலகத்துக்கு இந்நூல் காணிக்கையாகும். இதனை எங்கள் இனிய தமிழாசிரியத் தோழர்களும், தலைமையாசிரியர்களும், பள்ளிக்கூடத் தலைவர்களும், மாவட்டக் கல்வி ஆணையாளர்களும் அன்புடன் ஏற்று இத்துறையில் எங்களுக்கு மென்மேலும் ஊக்கமளிப்பார்கள் என்னும் நம்பிக்கையுடையேம்.

ஆக்கியோர்

பொருளடக்கம்

செய்யுட் பகுதி

எண்			பக்கம்
I.	கடவுள் வாழ்த்து	...	1
II.	நீதிப் பகுதி		
	1. பழமொழி	...	3
	2. அறநெறிச்சாரம்	...	6
	3, புறத்திரட்டு	...	8
III.	கதைப் பகுதி		
	குசேலோபாக்கியானம்	...	12
IV.	வருணனைப் பகுதி	...	16
V.	நாடும் மொழியும்		
	1. நாம் செய்ய வேண்டுவன	...	19
	2. தமிழ் வளர்ச்சி	...	21
VI.	பலவகைப் பாடல்கள்	...	22

உரைநடைப் பகுதி

1.	நமது தலைநகர்	...	28
2.	எங்குமிலாப் பொருள்	...	37
3.	தமிழவேள்	...	47
4.	பேச்சு நயம்	...	54
5.	ஆந்திர நாடு	...	63
6.	இளமுது சூரியர்கள்	...	71
7.	அன்னையின் கண்ணீர்	...	79
8.	நாலும் இரண்டும்	...	88
	அருஞ்சொல் அகராதி	...	95

செய்யுட் பகுதி

I. கடவுள் வாழ்த்து

உலகெலாம் கோயில் உடையாய் போற்றி,
உயிரெலாம் உடலாய் உடுத்தாய் போற்றி,
ஒப்புயர் வில்லா ஒருவனே போற்றி,
பன்மையாய் விளங்கும் ஒருமையே போற்றி,
எப்பொரு ளுக்கும் இறைவா போற்றி,
சைவம், வைணவம், சாக்தம், கிறித்தவம்
இஸ்லாம் ஆகிய எம்மதத் திற்கும்
சம்மத மான சாட்சியே போற்றி!
அரன்மால் அயன்குகன் அல்லா பிதாவெனப்
பலமதம் போற்றும் பரமா, வணக்கம்!
அறிவதெல் லாமுன் அருளின் அறிவே!

— சுத்தானந்த பாரதியார்

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போன் முதலாய்
விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி
யுண்டேனும் விளம்பி லுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ?
சகல கலா வல்லியே.

— குமர குருபரர்

குறிப்புரை

1. யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் ஒரு துறவி. புதுச் சேரியில் அரவிந்தர் ஆசிரமத்தில் இருந்து பல்லாண்டுக ளாகச் சமயப்பணியும் தமிழ்ப்பணியும் புரிந்தார். பல உரைநடை நூல்களும், பாரத சக்தி போன்ற பெருங் காவியங்களும் இயற்றி யிருக்கிறார்.

மால் - திருமால். அயன் - பிரம்மன். குகன்-முருகன். அரன் - சிவபெருமான்.

2. குமர குருபரர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஸ்ரீவைகுண்டம் என்னும் ஊரிற் பிறந்தார். இவர் 800 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தார். மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், திருவாரூர் நான்மணி மாலை முதலிய நூல்களும் இவரால் இயற்றப் பெற்றவை.

3. மண்கண்ட - உலகத்தைத் தன்னுள் அடக்கிய வெண்குடை - வெண் கொற்றக்குடை. பண் - சந்தம்.

வினாக்கள்

1. கடவுள் எப்படிப் பட்டவர்?
2. கண்கண்ட தெய்வம் யார்? எப்படி?
3. கலைமகளின் அருளால் பெரும் நன்மை யாது?

பயிற்சி

1. முதற் செய்யுளின் பொருளை உரைநடைப் படுத்தி எழுதுக.

2. அரன்மால், அயன் குகன், சைவம் வைணவம் இவை என்ன தொடர்?

3. பிதா வென, பல்கோடி, கண்டளவில், விளம்பி னுன்போல் - இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் கூறுக.

II. நீதிப் பகுதி

1. பழமொழி

தக்காரோ டொன்றித் தமராய் ஒழுகினார்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாம்தேறார் ;
'கொக்கார் வளவய லூர! தினலாமோ
அக்காரம் சேர்ந்த மணல் ? 1

நெறியா லுணராது நீர்மையு மின்றிச்
சிறியார் எளியரா லென்று—பெரியாரைத்
தங்கணோர் வைத்துத் தகவல்ல கூறுதல்
திங்களை நாய்குரைத் தற்று. 2

எமக்குத் துணையவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவர் தாம்தெரிதல் வேண்டா ;
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோ ? மற்றில்லை
தமக்கு மருத்துவர் தாம். 3

ஆற்றார் இவரென் றடைந்த தமரையும்
தோற்றத்தா மெள்ளி நலியற்க—போற்றான்
கடையடைத்து வைத்துப் புடைத்தக்கால் நாயும்
உடையானைக் கவ்வி விடும். 4

பெரியார்க்குச் செய்யும் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமேல் இசை முரலும்ஊர ! அதுவன்றோ
காய்மேல் தவிசிடுமாறு. 5

— முன்றுறை அரையனார்

குறிப்புரை

இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. ஒவ்வொரு பாடலிலும் பொதுவாக ஒரு பழமொழி எடுத்தாளப் படுவதால் இந்நூலுக்குப் பழமொழி எனப் பெயர் வந்தது. இது 400 செய்யுட்களையுடைய நீதி நூலாகும். இதை இயற்றியவர் முன்றுறை அரையனார் ஆவர்.

1. தமர்-தம்மைச் சேர்ந்தவர்; உறவினர். அக்காரம் - வெல்லம். வெல்லத்தோடு சேர்ந்த மணல் தின்பதற்கு ஆகாதது போல, சிறியார் பெரியாரோடு சேர்ந்தாலும் பெரியவராகார்.

2. நீர்மை - நல்லொழுக்கம். தங்கள் நேர் வைத்து - தங்களுக்குச் சமமாகப் பாவித்து, தகவு அல்ல - அவமதிப்பான சொற்களை. திங்கள் - சந்திரன்.

3. துணையாவர் - நண்பர். மருத்துவர் - வைத்தியர். தெரிதல்-தெரிந்துகொள்ளுதல். மற்றுஇல்லை-வேறு இல்லை.

4. அற்றார் - வலிமை இல்லாதவர். தோற்ற - பிறருக்கு விளங்குமாறு. நலியற்க - துன்புறுத்த வேண்டா. போற்றான் - காப்பாற்றுதலனாகி. புடைத்தக்கால் - அடித்தால்.

5. ஊர - மருதநிலத் தலைவனே, ஆடுஉ முன்னிலை. தவிசு - யானைமேல் இடும் கல்லணை. பொறி - புள்ளி.

வினாக்கள்

1. 'அக்காரம் சேர்ந்த மணல் தினலாமோ?'—இவ்வுவமை எதற்காக எடுத்துக் காட்டப்பட்டது?

2. எது திங்களை நாய் குரைத்தது போன்றது?

3. தமக்கு மருத்துவர் தாமாவது எங்ஙனம்?

4. உறவினரை எள்ளி நலிதல் கூடாது என்பதற்குக் காட்டப்பட்ட உவமைகளை விளக்குக.

5. நாய்மேல் தவிசிடுவதற்கு ஒப்பாவது எது?

பயிற்சி

1. இப்பகுதியில் அடங்கியுள்ள ஐந்து பழமொழிகளையும் எடுத்துக் கூறுக.

2. ஒன்றி, நேர்வைத்து, எள்ளி, நலியற்க—இவற்றைநும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.

3. 'தமக்கு மருத்துவர் தாம்' - இப் பழமொழியை நுமக்குத் தெரிந்த ஏதேனுமொரு நீதிக்கதையின் மூலம் விளக்குக.

4. வளவயல், தகவல்ல, கடையடைத்து, அதுவன்றோ, தவிசிடுமாறு - இவற்றைப் பதம்பிரித்து எழுதுக.

5. இவ் வைந்து செய்யுட்களிலும் உள்ள வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சங்களைத் தனித்தனியே எடுத்து எழுதுக.

2. அறநெறிச்சாரம்

இன்சொல் விளைநிலமா ஈதலே வித்தாக
வன்சொல் களைகட்டு வாய்மை எருவட்டி
அன்புநீர் பாய்ச்சி அறக்கதிர் ஈன்றதோர்
பைங்கூழ் சிறுகாலைச் செய். 1

காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒருபொருட்கண்
ஆய்தல் அறிவுடையோர் கண்ணதே—காய்வதன்கண்
உற்றகுணந் தோன்றா தாகும் ; உவப்பதன்கண்
குற்றமும் தோன்றாக் கெடும். 2

பலகற்றோம் யாமென்று தற்புகழ வேண்டா ;
அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையும் காக்கும் :
சிலகற்றார் கண்ணும் உளவாம் பலகற்றார்க்(கு)
அச்சாணி யன்னதோர் சொல். 3

தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும் :
தானே தான்செய்த வினைப்பயன் துய்த்தலால்
தானே தனக்குக் கரி. 4

பிறர்க்கின்னா செய்தலிற் பேதைமை யில்லை ;
பிறர்க்கின்னா தென்றுபே ரிட்டுத் தமக்கின்னா
வித்தி விளைத்து வினைவிளைப்பக் காண்டலின்
பித்து முளவோ பிற ? 5

— முனைப்பாடியார்.

குறிப்புரை

அறவழிகளின் சாரமான பகுதிகளைக் கூறும் நூலாகையால் இதற்கு இப் பெயர் வந்தது. இந்நூல் காட்சி, ஒழுக்கம், ஞானம் என்னும் மூன்று பகுதிகளை உடையது. இந்நூலாசிரியராகிய முனைப்பாடியார் இயற்

பெயர் தெரியவில்லை. இவர் காலம் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

1. ஈதல் - உதவியாகக் கொடுத்தல். வித்து - விதை களை. கட்டு - களை பறித்து. எரு அட்டி - எருப் போட்டு. சிறுகாலை - இளம் பிராயத்திலேயே.

2. காய்தல் - சினம் கொள்ளுதல். உவத்தல் - மகிழ்தல். ஆய்தல் - ஆராய்தல். உற்ற - பொருந்திய.

3. பல - பல சாத்திரங்கள். தன் + புகழ் = தற்புகழ். அலர் - பரந்த. கதிர் - கிரணங்கள். காக்கும் - மறைக்கும்.

4. மறுமை - மறுபிறப்பு. இம்மை - இப்பிறப்பு. வினைப்பயன் - முன் செய்த வினையின் பயன். துய்த்தல் - அனுபவித்தல். கரி - சான்று.

5. வித்தி - விதைத்து. பித்து - பைத்தியச் செயல்.

வினாக்கள்

1. அறக்கதிர் ஈனும் பயிரை விளைவிப்பது எப்படி?

2. ஒரு பொருளை ஆராய்வோர் கவனிக்க வேண்டிய விதி யாது? ஏன்?

3. பலவற்றைக் கற்று விட்டோம் என்று ஏன் தற்புகழ்ச்சி யடையக்கூடாது?

4. ஒருவன் தானே தனக்குக் கரியாவது எங்ஙனம்?

5. 'பிறர்க்கின்னா செய்தலின் பேதைமை இல்லை'— ஏன்?

பயிற்சி

1. பைங்கூழ், இன்சொல், எருவட்டி, அச்சாணி, பிறர்க்கின்னா பேரிட்டு—இவற்றைப் பதம் பிரித்துக்கூறுக

2. பித்தும் உளவோ பிற? - இதனைப் பொருள் மாறுதபடி வேறு வகையில் எழுதுக.

3. இரண்டாம் செய்யுளிலிருந்து தொழிற் பெயருக்கு உதாரணங்கள் எடுத்துக் கூறுக.

3. புறத்திரட்டு

அருளுடைமை

தன்னுயிர் தான்பரிந் தோம்பு மாறுபோல்
மன்னுயிர் வைகலும் ஓம்பி வாழுமேல்
இன்னுயிர்க் கிறைவனாய் இன்ப மூர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயி ராய்ப்பிறந்து உயர்ந்(து) போகுமே.

— சீவக சிந்தாமணி

புகழ்

ஒருவன திரண்டி யாக்கை யூன்பெய்து நரம்பு போர்த்த
உருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினுள் ஊழின் வந்து
மருவிய யாக்கை யீங்கே மாய்ந்துபோம்; மற்றையாக்கை
திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் நிற்கு மன்றே!

— சூளாமணி

பொய்யாமை

கல்வி யின்மையும், கைப்பொருள் போகலும்,
நல்லில் செல்லல்க ளான்கலி வுண்மையும்
பொய்யில் பொய்யொடு கூடுதற் காகுதல்
ஐய மில்லை யதுகடிந் தோம்புமின்.

— வளையாபதி

இன்னா செய்யாமை

இறப்ப நுமக்கடுத்த எவ்வநோ யாவும்
பிறர்க்கும் அஃதாமென்று கொண்மின்—உறக்கருதி
எவ்வா றுமக்குறுதி யெண்ணுதிர்நீ ரெல்லார்க்கும்
அவ்வாறே யெண்ணல் அறம்.

— பாரதம்

இரங்கல்

வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெடுத்த
திரடோளான் மேலுங் கீழும்
எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிருக்கு மெனநாடி
யிழைத்த தாலோ
கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தல் சானகியை வன்சிறையில்
வைத்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக்கருதி யுடல்புகுந்து தடவியதோ
வொருவன் வாளி?

— இராமாவதாரம்

அன்புடைமை

பேடையைப் பிடித்துத் தன்னைப்
பிடிக்கவந் தடைந்த பேதை
வேடனுக் குதவி செய்து
விறகிடை வெந்தீ மூட்டிப்
பாடுறு பசியை நோக்கித்
தன்னுடல் கொடுத்த பைம்புள்
வீடுபெற் றுயர்ந்த வார்த்தை
வேதத்தின் விழுமி தன்றே.

— இராமாவதாரம்

குறிப்புரை

நம் செந்தமிழ் மொழியில் சங்க காலந்தொட்டுப் பற்பல அறநூல்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளன. 15-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய ஒரு புலவர், தமிழ் மொழியிலுள்ள எல்லா நூல்களையும் படித்துணர்தலின் அருமையை யுணர்ந்தவராய், எல்லா இனிய நூல்களிலுமுள்ள நீதி பாடல்களைத் திரட்டினர் என்பர். அத் திரட்டே புறத்திரட்டு என்னும் பெயருடன் வழங்கிவருகின்

றது. புறத்திரட்டு அறத்துப் பால், பொருட் பால், காமத்துப் பால் என்னும் மூன்று பிரிவுகளை உடையது.

1. அருளுடைமை - பிற உயிர்களிடத்து இரக்கமுடைமை. பரிந்து - அன்பு கொண்டு. ஓம்புமாறு - பாதுகாத்து வருதலைப்போல். மன்னுயிர் - நிலைபெற்ற பிற உயிர்களை. பொன்னுயிர் - தேவப் பிறவி.

2. மனிதனுக்கு ஊனுடல் புகழுடல் என்னும் இரண்டு உடல்கள் உள்ளன. யாக்கை - உடம்பு. ஊன் - தசை. ஊழ் - விதி. மருவிய - பொருந்திய. திருவமர்ந்து - செல்வம் மிகுந்து. உலகம் ஏத்த - உலகத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் புகழ்ந்து கூற.

3. வளையாபதி என்னும் நூல் இப்போது முழுமையுமாகக் கிடைப்பதில்லை. இதில் பொய் பேசுவதனால் வரும் கேடு கூறப்படுகிறது. கல்வியின்மை - கல்லாமை. கைப்பொருள் - செல்வம். கடிந்து-நீக்கி.

4. இறப்ப - அளவுக்கு மிகுதியாக. எவ்வம்-துன்பம். கொண்மின் - கொள்க. உறக்கருதி - இன்பத்தை யடையக் கருதி. உறுதி - நன்மை.

5. வெள் எருக்கம் சடைமுடியான் - சிவபெருமான், வெற்பு - கயிலாய மலை. கள் - தேன். வாளி - அம்பு. ஒருவன் - இராமன்.

6. பேதை வேடன் - அறிவில்லாத வேடன். பாடு - துன்பம். புள் - பறவை (புறா). வீடு - முத்தி. விழுமிது - பெருமையுடையது. இப்பாடலில் அடங்கியுள்ள கதையினை ஆசிரியரைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்க.

வினாக்கள்

1. மன்னுயிர் காப்பவன் அடையும் நன்மை யாது?

2. மனிதனின் இரண்டு உடம்புகள் யாவை? அவற்றுள் எது சிறந்தது? ஏன்?

3. பொய்யில் பொய்கலந்தாற் போல்வன யாவை?

4. 'பிறரையும் நம்மைப் போலவே மதித்தல் வேண்டும்.' ஏன்?

5. இராவணன் பெருமையும் சிறுமையும் யாவை?

6. புறாவின் அன்புடைமையை விளக்குக.

பயிற்சி

1. பொன்னுயிர், நிற்குமன்றே, திரடோளான், வெள்ளெருக்கு, உள்ளிருக்கும், பாடுறு - இவற்றைப் பிரித்து எழுதுக.

2. கொண்மின், எண்ணுதிர், எண்ணல், மலர்க் கூந்தல் - இச் சொற்களுக்கு இலக்கணம் கூறுக.

3. ஆறும் செய்யுளில் அடங்கிய கதையைச் சுருக்கிக் கூறுக.

III. கதைப் பகுதி

குசேலோபாக்கியானம்

கண்ணனுதவி பெறுமாறு கூறும் சுசீலையை நோக்கிக் குசேலர் கூறுதல்

மைந்தர்கள் தம்மைப் போற்ற
    வளநிதி வேண்டும் என்றாய் :
நந்திய பறவை கானம்
    நயந்துறை விலங்கு முன்னா
வந்தபல் லுயிர்க்குச் சேம
    வைப்புண்டோ : வருவாய் உண்டோ ?
எந்திடத் தேனும் போயென்(று)
    இரப்பது தானும் உண்டோ? 1

கல்லினுள் சிறுதே ரைக்கும்
    கருப்பைஅண் டத்து யிர்க்கும்
புல்லுண வளித்துக் காக்கும்
    புனத்துழாய்க் கண்ணி அண்ணல்
ஒல்லுநின் மைந்தர்க் காவா
    தொழிவனோ : ஒழியான் : உண்மை :
மெல்லியல் ! கொண்ட துன்பம்
    விடுவிடு : மறந்தும் எண்ணல். 2

வளநிதி படைத்தோம் என்றும்.
    வடிவஇில் உடையோம் என்றும்,
அளவில்சேய் ஈன்றோம் என்றும்
    அனுபவத் தமைந்தோம் என்றும்

இளமையில் சிறந்தோம் என்றும்
எழில்நலம் உடையோம் என்றும்
உளமகிழ் கூர்வர் சற்றும்
உண்மைநூல் உணர்ச்சி யில்லார்." 3

"சிறியரே மதிக்கும் இந்தச்
செல்வம்வந் துற்ற ஞான்றே
வறியபுன் செருக்கு மூடி
வாயுளார் மூக ராவர்
பறியணி செவியு ளாரும்
பயில்தரு செவிட ராவர்
குறிபெறு கண்ணு ளாரும்
குருடராய் முடிவர் அன்றே." 4

சுசீலை கூற்று

அந்தணன் உரைத்த மாற்றம்
அனைத்தும்அஞ் செவியில் ஏற்று
நந்தலில் உண்மை ஈதென்(று)
உணர்ந்துதான் நயந்து பெற்ற
மைந்தர்பால் வைத்த ஆசை
மயக்கரு ளாகிப் பின்னும்
புந்தியின் விரும்பிப் பாதம்
போற்றுசின் றிதனைச் சொல்வாள்: 5

"மானிடன் ஒருவன் தனக்குறுஞ் செலவம்
வாய்க்கஎன் றனுதினம் முயற்சி
தான்உஞற் றுவனேல் கடவுளும் அதனைத்
தந்தளிக் குறும்: அதா லன்றே

ஆனபே ரறிஞர் திருவினை முயற்சி
ஆக்கும்;அம் முயற்சியில் லாமை
ஈனமார் இன்மை புகுத்திடு மாலென்(று)
யாரும்நன் குணர்தர நவில்வார். 6

"வெண்திரை வீசும் கருங்கடற் புடவி
விண்ணகம் பாதலம் இவற்றுள்
மண்டிய உயிர்கள் எவற்றையும் கமலை
மார்பினன் புரப்பனே எனினும்
அண்டர்கள் புகழும் ஐய! நீ உயிர்த்த
அரியமக் களையும்என் றனையும்
பண்டைநூற் கியையப் பாதுகாத் தளித்தல்
பகரும்நின் கடன்" என மொழிந்தாள். 7

— வல்லூர் தேவராசப் பிள்ளை

குறிப்புரை

வல்லூர் தேவராசப் பிள்ளை அவர்கள் மகா வித்து வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் மாணவர். இவர் சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். குசேலோபாக்கியா னம் என்பதற்குக் குசேலரைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு கிளைக் கதை என்பது பொருள். உப ஆக்யானம் - கிளைக் கதை.

1. நந்திய - மிகுந்த. முன்னு - முதலிய. சேமவைப்பு - செல்வநிதி. வருவாய் - வருமானம்.

2. அண்டம் - முட்டை. துழாய்க்கண்ணி - துளவ மாலை. எண்ணல் - எண்ணாதே.

3. வடிவ இல் - அழகு வாய்ந்த மனைவி. எழில் நலம் - அழகுச் சிறப்பு. உளமகிழ் கூர்வர் - மனத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்வர்.

4. வந்துற்றனன்றே - வந்தபோதே. மூகர் - ஊமை யர். பறி - பொன், காதிலணியும் ஆபரணம்.

5. நந்தல் இல் - கேடில்லாத. அருளாகி - நீங்காதவனாகி. புந்தி - அறிவு.

6. வாய்க்க - வாய்க்கட்டும். உஞற்றுவனேல் - செய்வானாயின். ஈனமார் இன்மை - இழிவான வறுமை.

7. திரை - அலை. புடவி - பூமி. கமலை மார்பினன் - இலக்குமியை மார்பிலுடைய திருமால். புரப்பன் - காப்பான். அண்டர்கள் - தேவர்.

வினாக்கள்

1. பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றச் செல்வம் சேர்த்து வைத்தல் வேண்டுவதில்லை என்பதைக் குசேலர் எவ்வாறு விளக்கினார் ?

2. உண்மை நூல் உணர்ச்சியில்லாரின் தன்மைகள் யாவை ?

3. பெருஞ்செல்வம் வந்து அடையின் அதனால் உண்டாகும் தீமைகள் யாவை ?

4. 'முயற்சி திருவினை யாக்கும்' என்பதைச் சுசீலை எங்ஙனம் விளக்கிக் கூறினாள் ?

5. குசேலரின் கடமை என்னவென்று சுசீலை தெரிவித்தாள் ?

பயிற்சி

1. இப்பாடப்பகுதியினை உம் சொந்த வாக்கியங்களில் உரைநடைப்படுத்திக் கூறுக.

2. போற்ற, எந்திடத்தேனும், ஒல்லும், நவில்வார், இயைய—இவற்றை வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.

3. 'எந்திடத்தேனும் போயொன்றிரப்பது தானும் உண்டோ ?'—இதனைப் பொருள் மாறாதவாறு எதிர்மறை வாக்கியமாக மாற்றிக் கூறுக.

IV. வருணனைப் பகுதி

காலை வானம்

கோழிகூ விற்று! வையம்,
    கொண்டதோர் இருளைத், தங்க
மேழியால் உழுதான் அந்த
    விரிகதிர்ச் செல்வன் : பின்னர்
ஆழிசூழ் உலகின் காட்சி
    அரும்பிற்று! முளைய விழ்ந்து
வாழிய வைய மென்று
    மலர்ந்தது காலை வானம்! 1

சோலை

பறிபடா பசும்புற் பூமி
    பட்டுத்தைத் திட்ட பெட்டி!
திறந்தஅப் பெட்டி யெங்கும்
    சேர்பனி வைரக் குப்பை!
அறைமணிக் குப்பை யெல்லாம்
    அருக்கனின் ஒளிப்பெ ருக்கம்!
பறிபடாப் புற்கள் கண்ணைப்
    பறித்திடச் சிறக்கும் சோலை! 2

— கவிஞர் பாரதிதாசனார்

வாடிய மலர்

தேடிவந் தணைந்த புள்ளிச்
    சிறுவண்டின் எழிலைக் கண்டோ
பாடிய பாட்டைக் கேட்டோ
    உன்னைநீ பறிகொ டுத்தாய்!
ஆடினாய் காற்றில், இன்ப
    அசைவினில் திளைத்தாய், சோர்ந்தாய்
வாடிநீ உதிர்ந்தாய்! உன்னை
    மக்களேன் நினைப்ப தில்லை? 3

— கவிஞர் வாணிதாசனார்

குறிப்புரை

1. ஆசிரியரைப் பற்றிய வரலாறு முன்னரே கூறப்பட்டது.

மேழி - ஏர். வையம் - உலகம். விரிகதிர்ச் செல்வன் - கதிர் விரி செல்வன் எனக் கூட்டுக, சூரியன். ஆழி - கடல். காட்சி - தோற்றம்.

2. பறிபடா - பறிக்கப்படாத. குப்பை - குவியல். அருக்கன் - சூரியன்.

3. கவிஞர் வாணிதாசனார் பல்லாண்டுகளாகப் புதுவைக் கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கடலூரைச் சார்ந்தவர்; மொழி. கலை, சமூகம். தொழில்பற்றிய இனிய எளிய கவிதைகள் இயற்றுவதில் வல்லுநர். கவிஞர் பாரதிதாசனாரிடம் நீங்காத அன்புடையவர். பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் மும்மொழிப் புலமை உடையவர். புள்ளி - புள்ளிகளை உடைய. பறிகொடுத்தாய் - மயங்கி விட்டாய். திளைத்தாய் - மகிழ்ந்தாய்.

வினாக்கள்

1. காலை வானம் எவ்வாறு மலர்ந்தது?

2. சோலையின் அழகு எவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது?

3. மலர் வாடியதற்குக் கூறப்படும் காரணங்கள் யாவை?

V. நாடும் மொழியும்

1. நாம் செய்ய வேண்டுவன

காலையிலே விழித்தெழுந்து கற்றல் வேண்டும்
கற்றநெறி தவருதே நிற்றல் வேண்டும் :
வேலையில்லாத் துன்பத்தைத் தீர்த்தல் வேண்டில்
விவசாயம் கைத்தொழில்கள் போற்றல் வேண்டும்
ஆலைபல ஆங்காங்கே அமைத்தல் வேண்டும் ;
அருமுயற்சி அறிவுடைமை ஆண்மை வேண்டும் :
மூலையிலே கிடந்துறங்கப் போதிங் கில்லை :
முயற்சியினுல் மேல்நாட்டார் மிளிர்தல் காணீர். 1

*   *   *

செய்மொழிகள் பலகற்றே சிறந்திட்டாலும்
செல்வமெலாம் நாடோறும் குவித்திட் டாலும்
தாய்மொழிதான் போற்ருதார்க் குயர்வே யில்லை.
தமிழ்வளர்ப்போம் தமிழ்வளர்ப் போம் தருணம்ஈதே!
நோய்நொடிதாம் உற்றவர்போல் நுணங்கல் வேண்டா
நூல்பலவும தமிழினிலே நிலவச் செய்வீர் ;
வாய்மையினில், வண்மையினில், வலிமை தன்னில்
வல்லவராய் வாழ்ந்திடலாம் விரைகு வீரே. 2

— பேராசிரியர் மயிலை. சிவமுத்து

குறிப்புரை

பேராசிரியர் மயிலை. சிவ முத்து அவர்களைத் தமிழ்நாடு நன்கு அறியும். இவர் மாணவர்களுக்குரிய இனிய எளிய கவிதைகளும், கதைகளும், கட்டுரைகளும், எழுதுவதில் வல்லவர். இவர் பல்லாண்டுகளாகச் சென்னைத் தமிழாசிரியர் கழகத் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகிறார். சென்னை மாணவர் மன்றமும் இவரால் பெரிதும் போற்றப்படுகிறது.

நெறி - வழி. போது - காலம். மிளிர்தல் - செல்வர்க்குடன் விளங்குதல். சேய் மொழி - அயல் நாட்டுமொழி. தருணம் - தக்க சமயம். ஈதே - இதுவே. நிலவ - நிலைபெற. துணங்கல் - வாடுதல்.

வினாக்கள்

1. மேல் நாட்டாரின் உயர்வுக்குக் காரணம் என்ன?
2. நாடு முன்னேற நாம் செய்யவேண்டுவன யாவை?
3. நாம் எவ்வெத்துறைகளில் வல்லவராதல் வேண்டும்? எங்ஙனம்?

2. தமிழ் வளர்ச்சி

எளியநடை யில்தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும் :
இலக்கணநூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும் :
வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களெலாம் கண்டு
தெளிவுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும்வேண்டும்
எளிமையினால் ஒருதமிழன் படிப்பில்லை யென்றால்
இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்.

உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூற்கள்
ஒருத்தர்தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும் :
தமிழ்மொழியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும்:
இலவசநூற் கழகங்கள் எவ்விடத்தும் வேண்டும் :
எங்கள்தமிழ் உயர்வென்று நாம்சொல்லிச் சொல்லித்
தலைமுறைகள் பலகழித்தோம்; குறைகளைந்தோ மில்லை;
தகத்தகா யத்தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர் ! 2

— பாரதிதாசனார்

குறிப்புரை

சுவடி - புத்தகம். எளிமை-வறுமை. நாணுதல்-வெட்கமடைதல். ஊரறியும் தமிழ் - எளிய நடையில் அமைந்த தமிழ். தகத்தகாயத் தமிழ் - புகழொளி நிறைந்த தமிழ்.

வினாக்கள்

1. 'இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்' எப்போது ?

2. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு நாம் புரிய வேண்டிய தொண்டுகள் யாவை ?

VI. பலவகைப் பாடல்கள்

மழைக் குறி

கொங்கு மின்னல் ஈழமின்னல்
கூடி மின்னுதே—ஒரு
கோடி வானம் பாடிமழை
தேடி யாடுதே!

எங்குமே கீழ்காற் றடித்துச்
சங்கை யில்லாமல்—இப்போ
ஏற்றமுள்ள கொம்பு சுற்றிக்
காற்ற டிக்குதே!

பங்கத்திஞல் தன்வளையை
நண்டடைக் குதே!—கங்கு
பட்டம்பகலி லேசுற்றி
வட்டம் போடுதே!

துங்கச் சந்திரன் பரிவேடம்
போட்டிருக்குதே!—எறும்பு
துழனியோடு போர்வதைப்பார்
பழனிப் பள்ளிரே! 1

— வேலச் சின்ஞேவையன்

மருத நிலம்

தண்டலை மயில்க ளாடத்
தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கண் முழவி னேங்கக்
குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத்
தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுக ளினிது பாட
மருதம்விற் றிருக்கு மாதோ ! 2

— கம்பர்

சிவனுக்கும் தேங்காய்க்கும் சிலேடை

கல்லால் அடியுறலால் கண்மூன்(று) இருப்பதஞல்
எல்லோரும் பூசைக(கு) எடுத்திடலால்—வல்லோடு
கொள்ளுகையால கங்கா குலமுத்துச் சாமிமன்ஞ,
கள் இதழி யான்கிகர்தேங் காய். 3

— அழகிய சொக்கநாதப் பிள்ளை

பத்திரிகை

கடும்புதர் விலக்கிச் சென்று
களாப்பழம் சேர்ப்பார் போல
நெடும்புவி மக்கட் கான
நினைப்பினிற் சென்று நெஞ்சிற்,
படும்பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார்
படித்தவர், அவற்றை யெல்லாம்
'கொடும்'என அள்ளி உன்தாள்
கொண்டார்க்குக் கொண்டு போவாய்! 4

வானிடை திகழும் கோடி
மாயங்கள், மாநி லத்தில்
ஊனிடை உயிரில் வாழ்வின்
உட்புறம் வெளிப்பு றத்தே
ஆனநற் கொள்கை, அன்பின்
அற்புதம் இயற்கைக் கூத்துத்
தேனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத்
தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம்! 5

— பாரதிதாசனார்

பிணியின் பெருமை

எல்லாமித் துணையவெனு மென்புடைய முனிவராய்ச்
செல்லாத விடங்களெலாஞ் சென்றுவரும் சித்தர்களாய்
ஒல்லாத வொருநிலையில் நெடிதிருக்கும் யோகர்களாய்ப்
பல்லாரு மாவருன தருட்கடைக்கண் பற்றிடினே! 6

— கவியரசர் அரங்க. வேங்கடாசலம் பிள்ளை

அம்மானை

நாரா யணன் அறியா நாதர்அரு ணேசர்க்கு
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்கம் அம்மானை !
வாரார் சிலைகலைமெய் மாதங்கம் ஆமாயின்
ஆராயுங் காலெடுப்ப தையமன்றோ அம்மானை ?
அன்னம்அறி யார்எடுப்ப தையமோ ? அம்மானை. 7

— திருவருணைக் கலம்பகம்

குறிப்புரை

1. வையாபுரிப் பள்ளு என்னும் நூலிலிருந்து இப் பகுதி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளு என்பது ஒருவகை நாடகப் பிரபந்தம். இஃது எளிமையும் இனிமையும் கூடியது. வையாபுரிப் பள்ளு என்பது வையாபுரி நாட்டின் நாயகமாக விளங்கும் பழனி முருகப்பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப் பெற்றுள்ளது. இதனை இயற்றியவர் குமார விசையகிரி வேலைச் சின்னோவையன் என்பவர். இவர் ஒரு ஜமீன்தாரர். ஏறக்குறைய 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர். இவர் கடவுள் பக்தி நிறைந்தவர்.

ஈழம் - இலங்கை. வானம்பாடி - ஒருவகைப் பறவை. சங்கை - அளவு. பங்கம்-சேறு. கங்கு - பருந்து. பரிவேடம் சந்திர சூரியர்களைச் சுற்றிக் காணப்படும் வட்டம்.

2. கம்பர் கவிச் சக்கரவர்த்தி என்று பாராட்டப் படும் சிறப்பு வாய்ந்தவர். 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும்', 'கல்வியிற் பெரியவர் கம்பர்' என்பதனால் இவர் பெருமையை அறியலாகும். வயலும் வயலைச் சார்ந்த இடமும் மருத நிலம் எனப்படும். தண்டலை - சோலை. விளக்கம் - விளக்கு. குவளை - நீலோற்பல மலர். திரை - அலை. எறிவி - திரை. தேம்பிழி மகரயாழ் - தேனையொத்த இனிய மகர யாழ்.

3. சிலேடை என்பது இரு பொருள்படப் பாடுதல்.

சிவபெருமான்	தேங்காய்
கல்லால் அடிபட்டவர். [சாக்கியநாயனுர் வரலாறு]	கல்லின்மேல் அடித்து உடைக்க வேண்டும்.
மூன்று கண்கள் உண்டு.	மூன்று கண்களைப் பெற்றிருக்கிறது.
எல்லோரும் இவரை வழிபடுகின்றனர்.	மக்கள் கடவுள் வழிபாட்டிற்கு இதை எடுத்துக் கொண்டு போகின்றனர்.
பிச்சையின் பொருட்டு இவர் ஓடு எடுத்துச் சென்ருர்.	இதன்மேல் கெட்டியான ஓடுகள் இருக்கின்றன.

4. ஆசிரியர் வரலாறு முன்னரே கூறப்பட்டது. நெடும் புவி - பெரிய உலகம். நுணுக்கம் - நுட்பமான செய்திகள். தாள் - செய்தித்தாள்.

5. கவியரசர் அரங்க வெங்கடாசலம் பிள்ளை அவர்கள் பல்லாண்டுகளாகத் திருவையாற்று அரசர் கல்லூரியிலும், தஞ்சைக் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்து பணியாற்றியவர். இவர் தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், அகநானூறு முதலிய சங்க நூல்களின் சீரிய உரையாசிரியர் ஆவார். இத்துணைய - இவ்வளவு. சித்தர் - மாயம் புரிவோர். ஒல்லாத - இயலாத. பல்லாரும் - பலரும்.

6. கலம்பகம் என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இது திருவண்ணுமலையிலுள்ள அருணுஜலேஸ்வரரைத் தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. திருவருணை - திருவண்ணுமலை. வாரார் - கட்டப்பட்ட சிலை - வில். கலை - ஆடை. மாதங்கம் - சிறந்த பொன். ஐயம் - பிச்சை. அன்னம் அறியார் - பிரமனுல்

ஆராய முடியாத சிவபெருமான் (சோறு காணுதவர்). சிலை - மாதங்கம் (பெருமை பொருந்திய தங்கம்). கலை - மாதங்கம் (யானைத் தோலாடை). மெய் - மாது. அங்கம்-(பார்வதியை அங்கமாகக் கொண்டது) எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வினுக்கள்

1. பள்ளு என்பதன் இலக்கணம் கூறுக.
2. மழைக் குறிகள் யாவை?
3. தேங்காய் எவ்வாறு சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகும்?
4. மருதம் எவ்வாறு விற்றிருக்கும்?
5. பத்திரிகையின் சிறப்புக்கள் யாவை?
6. பிணியின் பெருமைகள் யாவை?
7. 'வாரார் சிலை கலை மெய் மாதங்கம்'

''அன்னமறியார் எடுப்பது ஐயமோ? — இவற்றின் பொருள் நயத்தை விளக்குக.

பயிற்சி

1. வல்லோடு, தண்டலை, தெண்டிரை, கடும்புதர், நெடும்புவி, உட்புறம் — இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் காட்டுக.

2. முதற் பாடலில் உள்ள வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சங்களை எடுத்துக் கூறுக.

3. 'தண்டலை மயில்களாட' என்னும் செய்யுளின் எழுவாயும் பயனிலையும் யாவை?

4. பத்திரிகைகளின் நன்மைகளைப்பற்றிச் சுருக்கி ஒரு கட்டுரை வரைக.

5. அன்ன மறியார் எடுப்பது ஐயமோ?—இஃது என்ன வாக்கியம்? இதனைப் பொருள் மாறுபடாமல் வேறு வகையில் மாற்றிக் கூறுக.

உரைநடைப் பகுதி

1. நமது தலைநகர்

சென்னை மாநிலத்தின் திலகம் போல் விளங்குவது சென்னை நகரமாகும். இந் நகரமே கீழை நாடுகளுக்கும் மேலை நாடுகளுக்கும் போக்குவரவுக்கு நடு நாயகமாக விளங்குவது. இந் நகர் பலதுறையிலும் முன்னேற்றம் பெற்றதொரு சிறந்த வாணிபத் தலமாகும். வானளாவிய மாடமாளிகைகளும் கூடகோபுரங்களும் நிறைந்து, பலவகைக் கலைகளுக்கும் தொழில்களுக்கும் சென்னை தாயகமாக விளங்குகிறது.

சென்னை இந்தியாவின் பெருநகரங்களில் மூன்றாவதாகும். ஒரு காலத்தில் மீன் வினைஞர் பட்டினமாக இருந்த சென்னை, பிற்காலத்தில் ஈடும் எடுப்புமற்ற பெருநகராக மாறியது வியப்புக்குரிய தன்றோ? பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னரே நாயன்மார்களாலும் ஆழ்வார்களாலும் பாராட்டிப் பாடப்பெற்ற தலங்களாகிய மயிலாப்பூரும், திருவல்லிக்கேணியும் சென்னை நகரைச் சேர்ந்தனவேயாம். இதனை,

"ஊர் திரை வேலை உலாவும் உயர்மயிலைக்
கார்தரு சோலைக் கபாலீச்சுரம்"

என்னும் தேவார அடிகளாலும்,

'நீளோதம், வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாஅல்லிக்கேணி'

என்னும் திருவாய்மொழி யடியாலும் நன்கு உணரலாகும்.

இன்றைக்கு ஏறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சென்னை நகரம் சந்திரகிரி அரசனுடைய ஆட்சியில் அடங்கியிருந்தது. அவன் பெயர் சென்னப்ப நாய்க்கன் என்பதாகும். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியைச் சார்ந்த **பிரான்சிஸ் டே** என்பவர் அவ்வரசனின் பிரதிநிதியாக ஒரு பாளையக்காரனிடம் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு இங்கே வாணிபத்தின் பொருட்டு ஒரு கோட்டையைக் கட்டினார். ஒப்பந்தப்படி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1200 வராகன் கம்பெனிக்கு வரி செலுத்தி வந்தனர். நாளடைவில் வெள்ளையர் அமைத்த கோட்டையைச் சுற்றிலும் ஊர்கள் ஏற்படலாயின. இங்ஙனம் அமைந்த பட்டணத்துக்குத் தன் பெயரையே வைக்க வேண்டுமெனச் சந்திரகிரி அரசன் விரும்பவே இது '**சென்னப் பட்டணம்**' என வழங்கலாயிற்று என்பர். வாணிபத்தின் பொருட்டுச் சிறிது இடம் பெற்ற வெள்ளையர் பிற்காலத்தில் நாட்டையே உரிமை கொண்டு ஆண்ட வரலாற்றை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

பிற்காலத்தில் சென்னை நகரம் ஆங்கிலேயராலும் துருக்கராலும் மதராஸ் என அழைக்கப் பெற்றது. மதராஸ் என்பதற்குப் பெயர்க் காரணங்கள் பலப்பல கூறப்படுகின்றன. சிலர் மதராஸ் என்பது மதில் என்பதின் மரூஉமொழி என்பர். மதில் என்னும் சொல் மதராஸ் என மருவி வருவதற்கு இலக்கண மின்மையின் அது பொருந்தாக் கூற்றேயாம்.

சிலர் பள்ளிக்கூடம் என்னும் பொருளமைந்த மத்ரிஸா என்னும் உருதுச் சொல் மருவி மதராஸ் ஆயிற்றென்பர். பண்டைக் காலத்தே இங்ஙனம்

அழைப்பதற்கேற்ற உருதுப் பள்ளிகள் ஒன்றுமின்மையால் அதுவும் பொருத்தமின்று. முற்காலத்தில் சிற்றரசர்களுக்கு, தெலுங்கில் 'ஸாமந்த ராஜுலு' என்னும் பெயர் வழங்கி வந்தது. அவர்களுடைய நகரம் மந்த ராஜுப் பட்டணம் என அழைக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் மந்தராஜுப் பட்டணம் மதராஸ் பட்டணமாயிற்று என்று சிலர் சொல்லுவர்.

ஆங்கிலேயரின் வாணிபம் ஓங்கி வளர்ந்தது. கோட்டை கட்டிய மூன்றே ஆண்டுகளில் சென்னை மிகப் பெரிய வாணிபத் தலமாக மாறிவிட்டது. போர்த்துக்கேசியர் முதலியோர் கோட்டையின் சுற்றுப்புறங்களில் தங்கள் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாணிபம் நடத்தினர். இங்ஙனம் வெள்ளையர் பலர் சேர்ந்து உண்டான நகரம் **வெள்ளையர் பட்டணம்** என அழைக்கப்பட்டது. கோட்டைக்குத் தெற்கில் பல செம்படவர்கள் குடிசைகள் இருந்தன. அக்காலத்திலேயே மயிலாப்பூர், திருவல்லிக்கேணி என்னும் கிராமங்களும் விளக்கமுற்றிருந்தன. கோட்டைக்கு வடக்கே உள்ளூர் மக்கள் வாழ்ந்துவந்தனர். அவர்கள் இருந்த நகரம் கறுப்பர் பட்டணமெனப்பட்டது. ஜார்ஜ் மன்னர் சென்னைக்கு வருகை புரிந்தபோது அது **ஜார்ஜ் டவுன்** என்னும் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

சென்னையில் பல்லாண்டுகளாகத் தமிழர்களே பெருவாரியாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆகையால் இதனை நமது தலைநகர் என்று கூறிப் பூரிப்படைகிறோம். அரசியலாரின் பெரிய அலுவலகங்கள் யாவும் சென்னை நகரத்திலேயே உள்ளன. அவற்றுள் சென்னை சட்டசபை, உயர் நீதிமன்றம், நகரசபை, சென்னைத்

துறைமுகம், பொருட்காட்சி சாலை முதலியவை குறிப்பிடத் தக்கனவாம்.

சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் மேல் 160 அடி உயரமுள்ள கலங்கரை விளக்கமொன்று உண்டு. அதன் ஒளி கடற்பரப்பில் இருபது கல் தொலைவு வீசுகின்றது.

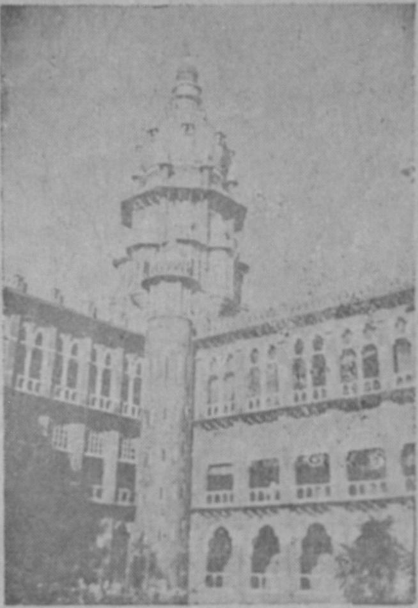

அதன் உச்சியின்மீது ஏறி நின்று நோக்கினால் சென்னையின் தோற்றம் முழுமையும் காணலாம். நீலக் கடலின் முழுத் தோற்றமும் அவற்றில் மிதக்கும் கப்பல்களின் காட்சியும் நம் நெஞ்சை அள்ளும் திறத்தனவாக இருக்கும்.

சென்னைத் துறைமுகம் ஒரு செயற்கைத் துறை

முகம். பெருங்கப்பல்கள் நங்கூரம்' பாய்ச்சி நிலையாக நிற்பதற்கேற்ற வாய்ப்பின்மையால் இங்கே செயற்கைத் துறைமுகம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இத் துறைமுகத்தின் மூன்று புறங்களில் சுவர் எழுப்பிக் கடலை ஆழமாக்கி இருக்கின்றனர். இஃது அடிக்கடி மணலால் தூர்ந்து விடுகிறது. ஆகவே அதிக செலவில் இது பாதுகாக்கப் படுகின்றன. துறைமுகத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பணி

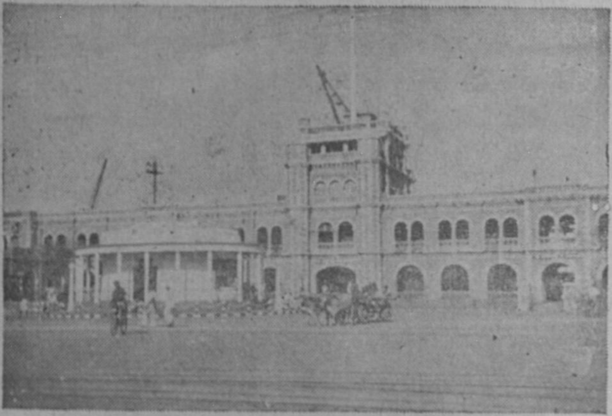

யாளர்களைக் காணலாம். அல்லும் பகலும் பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்வதும் இறக்குமதி செய்வதும் ஓயாமல் நடைபெறும் அலுவல்களாகும்.

சென்னைக் கடற்கரை உலகப்புகழ் பெற்றது. இஃது ஐந்து கல் நீளமுடையது. மாலை நேரங்களில் சென்னை மக்கள் உலாவுவதற்காகக் கடற்கரைக்குச் செல்வர். இன்பமான பொழுதுபோக்குக்கு ஏற்ற இடம் 'மெரினா' கடற்கரை. இது திருவல்லிக்கேணிப் பக்கத்தில்

உள்ளது. மாலையில் இங்கு வீசும் மென்காற்று மக்கள் மனத்திற்கு இன்பம் பயக்கின்றது. மெரினு கடற்கரைக் கெதிர்ப்புறத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மாநிலக் கல்லூரி, மேரி ராணி கல்லூரி முதலியன காணலாம்.

சென்னைப் பூங்காவில் உள்ள உயிர்க்காட்சி நிலையம் புதியவராகச் சென்னைக்கு வருவோரின் கண்ணையும் கருத்தையும் கவருவதாகும். அங்குச் சாதாரண பறவை முதல் மிகப்பெரிய வனவிலங்கு ஈருகப் பல வகை உயிரினங்களையும் காணலாம். அதற்கு முன் புறத்தில் உள்ள வெட்டவெளியில் ஆண்டுதோறும் கிறித்துமஸ் விடுமுறையின்போது பொருட்காட்சி நடைபெறுவதுண்டு. அதற்கருகிற்ருன் **மூர் மார்க்கெட்** என்னும் விற்பனை நிலையம் இருக்கிறது. அங்குக் குண்டூசி முதலாக விலையுயர்ந்த கடியாரங்கள் ஈருகப் பல பொருள்களையும் வாங்கலாம். அதன் பக்கத்தில் நகர மன்றம் கூடும் ரிப்பன் கட்டடத்தைக் காணலாம்.

சென்னையில் இரண்டு பெரிய புகைவண்டி நிலையங்கள் உள. அவற்றுள் ஒன்று **சென்ட்ரல் நிலையம்,** மற்ரென்று **எழும்பூர் நிலையம்.** சென்ட்ரல் நிலையத்தினின்று பங்களூர், பம்பாய், ஐதராபாத், நீலகிரி முதலிய இடங்களுக்குச் செல்லலாம். எழும்பூரினின்று தஞ்சை, திருசசி, மதுரை, திருவனந்தபுரம், கொழும்பு முதலிய இடங்களுக்குப் புறப்படலாம். மற்றும் மீனம்பாக்கம் என்னும் ஊரில் உள்ள விமான நிலையத்திலிருந்தும் மக்கள் விமானங்களிலேறி அயலிடங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர். இங்ஙனம் நாடோறும் விண்ணிலும் மண்ணிலும் தண்ணீரிலுமாகச் சென்னையிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான பிரயாணிகள் பயணம் செய்கிறார்கள்.

பலவகையிலும் வளர்ச்சியுற்ற சென்னை நகரைச் சுற்றிலும் வணிக வளர்ச்சி கருதிப் பல பேட்டைகள் தோன்றலாயின என முன்னரே கூறினோம். அவற்றுள் பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை, சிந்தாதிரிப்பேட்டை, தண்டையார்ப்பேட்டை, தியாகராயநகர், நுங்கம்பாக்கம், கீழ்ப்பாக்கம், சேப்பாக்கம், கோடம்பாக்கம் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. பல்லாவரம், பரங்கிமலை, கிண்டி, முதலிய சிற்றூர்களும் சென்னை நகரைச் சேர்ந்தனவே யாம்.

சென்னைக்குப் பயணம் செய்வோர் எழும்பூரில் உள்ள பொருட்காட்சி நிலையத்தைக் காணத் தவறுவதில்லை. அங்கு வரலாறு, நில நூல், உயிர் நூல், விஞ்ஞானம் போன்ற பலதுறைப் பொருள்களையும் பார்வையிடலாம். பொருட்காட்சி நிலையத்தின் பக்கத்தில் **கன்னிமரா நூல் நிலையம்** என்னும் பெரியதொரு நூலகம் இருக்கிறது. மயிலையில் உள்ள கபாலீஸ்வரர் ஆலயமும் திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள பார்த்தசாரதிக் கோயிலும் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றவை. அடையாற்றில் ‘கலா க்ஷேத்திரம்’ என்னும் ஒரு கலை நிலையம் இருக்கிறது. அங்குள்ள இயற்கைக் காட்சிகள் அனைவரையும் இன்ப வெள்ளத்தில் திளைக்கச் செய்வனவாகும். நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நிலைத்து நிற்கும் மிகப் பெரிய ஆலமரமொன்று அங்குள்ளது. சென்னையில் பார்வையிட வேண்டிய இடங்களில் வானொலி நிலையமும் ஒன்றாகும். ‘ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி’ போன்ற மருத்துவ நிலையங்களும் பற்பல கல்லூரிகளும் காணத் தகுந்தனவேயாம்.

இங்ஙனம் தோற்றத்தாலும், தொழில் வளத்

தாலும், கலை நலத்தாலும் அழகின் ஆலயமாக விளங்கும் சென்னை நகரம் தமிழர்களின் தலைநகராகப் பல்லாண்டுகளாக விளங்கிவருகிறது. தமது தலை நகராகிய சென்னையை மாணவர்கள் தம் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையேனும் தவறாது கண்டு களிப்பது நலமாகும்.

பயிற்சி

பொருளறிக:

திலகம்	வினைஞர்	கூற்று
கீழை நாடு	பாளையக்காரர்	அயலிடம்
மேல் நாடு	அலுவலம்	நிலையம்
வானளாவிய	பூங்கா	

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக:

மாட மாளிகை, தாயகம், இறைக்கு, நாளடைவில், குடிகொண்டு, அல்லும் பகலும்.

விடை தருக:

1. மயிலையும் திருவல்லிக்கேணியும் இலக்கியங்களில் எவ்வாறு பாராட்டப்பட்டுள்ளன?

2. சென்னைக்கு அப் பெயர் வரக் காரணம் என்ன?

3. சென்னை நகரத்துக்கு மதராஸ் என்னும் பெயர் ஏற்படக் கூறப்படும் காரணங்களைச் சொல்லி அவற்றுள் எது பொருத்தமானது என்பதை விளக்குக.

4. வெள்ளையர் பட்டணம், கறுப்பர் பட்டணம் - குறிப்பு எழுதுக.

5. சென்னைக்குப் புதியவராக வருவோர் காணத்தகும் இடங்கள் யாவை?

இலக்கணம் :

1. சென்னைப் பட்டினம் என்பது சென்னை என வழங்குதல் மரூஉ எனப்படும். இங்ஙனமே மயிலாப்பூர் மயிலை எனவும், தஞ்சாவூர் தஞ்சை எனவும், திருச்சிராப் பள்ளி திருச்சி எனவும் வழங்குதல் காண்க.

2. முதல் பாராவின் முதல் வாக்கியத்தில் உள்ள ஒவ்வோரெழுத்தையும் உச்சரித்துப் பார். ஒவ்வொன்றும் உச்சரிக்கப்படும் இடங்கள் வேறுபாடு அடைவதைக் கவனி. பொதுவாக எழுத்துக்கள் மார்பு, தொண்டை, தலை, மூக்கு என்னும் நான்கு இடங்களில் தோன்றும்.

உயிரெழுத்தும் இடையின எழுத்தும் தொண்டையில் பிறக்கும். மெல்லின எழுத்துக்கள் மூக்கில் பிறக்கும். வல்லின எழுத்துக்கள் மார்பில் பிறக்கும். ஆய்த எழுத்து தலையில் பிறக்கும்.

3. சென்னைக் கடற்கரை உலகப் புகழ்பெற்றது. இஃது ஐந்து கல் நீளமுடையது.—' உலகப் புகழ்பெற்ற ' என்று தொடங்கி இவ்விரு வாக்கியங்களையும் சேர்த்து ஒரு தனிநிலை வாக்கியமாகக் கூறுக.

2. எங்குமிலாப் பொருள்

[பூத்துக் குலுங்கும் ஒரு பூஞ்சோலையில் அழகிய நங்கை ஒருத்தி தன் சிறு மகனுடன் உலாவுகிருள்.]

தாய்: என் கண்ணே, அதோ பார்; எவ்வளவு அழகாக முல்லைக்கொடி மலர்ந்து எல்லையற்ற எழிலுடன் சிரிக்கிறது; உன் பால் மணம் மாருத வெண் பற்களுடன் அவை போட்டி போடுவதா? உன் தளர் நடை காணவே இங்கு இளமான் வந்து நிற்கிறது. பார்த்தாயா? ஏதோ அதன் அவா தீரட்டும். காலிற் சதங்கை 'கலீர் கலீரெ'ன உன் ஈரடியால் நாலடி நடந்து காட்டு. (குழந்தை ஓடுகிறது) போதும் போதும்! ஓடாதே. உன் கால்களில் முள் தைத்துவிடும். இப்படி வா. (மைந்தன் முல்லை மலர்க் கொடியைக் காட்டிப் பறித்துத் தருமாறு கேட்கிருன்.) ஓ! முல்லையா! உனக்கு இல்லாததா? இதோ பறித்து வருகிறேன். எங்கும் போகாமல் இங்கேயே சிறிது நேரமிரு.

[தாய் ஒருபுறமாக மறைகிருள். குழந்தை புதுமையான பல காட்சிகள் தன்னைச் சுற்றி யிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியும் மருட்சியும் கொள்கிருன். மற்ருெரு பக்கம் ஒரு சிறு புதர் உச்சியில் ஒரு புற்றிலிருந்து நல்லபாம்பு படம் எடுத்தாடுகிறது. சிறுவன் அதைப் பிடித்து இழுத்து விளையாடப் பார்க்கிருன். பாம்பு சீறி அவனைத் தீண்டுகிறது. பாலன் இறக்கிருன்.]

(தாய் மலர் பறித்துக் கொண்டு வந்து) அடே கண்ணு, கண்ணு, எங்கேடா போய்விட்டாய்? இதோ பார்; கருமேகச் சுருள் ஒத்த உன் தலை மயிரில், மேகத் திடையே விண்மீன் மலர்ந்தது போல முல்லைப் பூச் சூட்டுகிறேன். என் கண்மணியே, ஓடிவாடா (வராமை கண்டு மனம் பதறுகிறாள். சிறுவன் பாம்பு தீண்டப் பெற்று இறந்து கிடப்பது நோக்கிக் கதறுகிறாள்.)

ஆ! கெட்டேன் பாவி! என் கண்ணே, உனக்கிதுவா கதி? (சிறுவனைத் தூக்கி அணைத்துக் கொஞ்சுகிறாள். கண்ணீர் பெருக்கி ஓலமிடுகிறாள்.)

ஐயோ! எங்கும் போகாதே என்று சொன்னேனே! என் கண்ணே! மணியே! குல விளக்கே! என் செய்வேன்!

[மயங்கி விழுகிறாள். சிறிதுநேரங் கழித்து மயக்கம் நீங்கி எழுகிறாள். குழந்தையை தோளில் தூக்கிக்கொண்டு கால் சென்ற வழியே கண்ணீரும் கம்பலையுமாக நடக்கிறாள். சாலையின் ஓரம் ஊர்க் குடிமக்கள் புத்த பகவானின் பெருமையைப் பேசிக்கொண்டு போகிறார்கள். அவர்களில் ஒருமகன் தன் தந்தையைப் பார்த்துக் கூறுகிறான்.]

மகன்: அப்பா, புத்த பகவான் ஓராண்டுக்குப் பிறகு மீண்டும் யமுனை நதிக்கரையில் வந்து தங்கியிருக்கிறாராம். வாருங்கள் நாம்போய்த் தரிசனம் செய்வோம்.

தந்தை: ஆமாம் தம்பி. அரச இன்பத்தைத் துரிசாகக் கருதி அழகிய மனைவி யசோதரையையும் மழலைமொழி பயிலும் எழிலோவியமாகிய இராகுலன் என்னும் மகனையும் துறந்து நிறைந்த ஞானியாக விளங்

குதல் நம் போன்ற சாதாரண மக்களால் இயலக்கூடியதா? என்ன இருந்தாலும் புத்தர் தெய்வப் பிறப்பே என்பதில் ஐயமில்லை.

மகன் : ஆம், அப்பா. புத்தர் முகத்தை ஒருமுறை பார்த்தாலே போதும். பண்ணிய பாவமெல்லாம் தொலைந்து போகும். கொடுந்தொழில் புரிந்த பிம்பிசார மன்னனையும் பெயர்போன கள்வர் தலைவன் ஏகலோசனனையும் எவ்வளவு எளிதாக நல்லவராக்கினார், பார்த்தீர்களா? இங்கிருந்து ஏழுமைல் தொலைவிருக்கிறது யமுனை தீரம். நாம் விரைந்து போனால்தான் பிற்பகலில் புத்தரைப் பார்க்கவும், அவர் சொற்பொழிவு கேட்கவும் வசதியாயிருக்கும். மேலும், பெருங்கூட்டத்தில் அவர் திருமுகம் காண்பதரிது. முன்னிடம் தேடிக் கொள்வதே நல்லது. வாருங்கள் போவோம். (இருவரும் போகிறார்கள்.)

தாய் : ஆம்! இதுதான் நல்ல வழி. இவர்களோடு நானும் புத்தபிரானைக் கண்டு சரணடைவேன். பலருக்கும் நன்மை செய்த அந்தப் பெருமான் ஏழையாகிய எனக்கும் அருள் செய்வார். (குழந்தையை நன்றாக முன்றானையால் மூடிக்கொண்டு போகிறாள்.)

காட்சி 2

[புத்த பகவான் முடமான ஓர் இளமறியைத் தடவிக் கொடுத்தவாறு போதி மரத்தடியில் வீற்றிருக்கிறார். சீடர்கள் அடுத்துள்ள ஆசிரமங்களில் தத்தம் அறப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். தாய் நேராகப் புத்தர் திருவடியில் குழந்தையைக் கிடத்திவிட்டுப் பணிந்து தேம்பித் தேம்பி அழுகிறாள்.]

புத்தர் : தாயே, நடந்த தென்ன? ஏன் கண்ணீர் பெருகிக் கலங்குகிருய்?

தாய் : என் தெய்வமே, முடமான இளமறிக்கு அருள் செய்ததுபோல் இறந்துபோன இச் சிறுவனுக்கும் அருள் செய்வீர். [தேம்புகிருள்.]

புத்தர் : அம்மா, அழாதே. இன்பமும் துன்பமும் எவர்க்கும் உண்டு. நடந்ததைச் சொல். இச்சிறுவன் எவ்வாறு இறந்தான்?

தாய் : எம்பிரானே, இன்று காலை ஒரு சோலையில் பால்மணம் மாருத இச்சிறுவனைத் தரையில் விளையாடவிட்டு மலர் கொய்யப் போனேன். படஅரவை விளையாட்டுப் பொருளெனக் கருதி அதன் வாலினையும் தலையினையும் வயிற்றினையும் வருத்தமெழச் செய்துவிட்டான் போலும்! சிறுவன் குறும்பைப் பொருத அந்த நச்சரவம் தீண்டிவிட்டது. சிறுபொழுதுக்குள் நான் திரும்பிவந்தேன். என் கண்மணி இறந்து கிடப்பதைக் கண்டேன். ஐயா, எனக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை. தங்களையே நம்பி வந்துவிட்டேன். காடும், மலையும், மேடும் பள்ளமும், நாடும் நகரமும் கடந்து வந்துள்ளேன். தங்களைக் கண்டு என் துயரையெல்லாம் போக்க வந்துள்ளேன். தாங்களே இத்தரைமீது வாடிய மலர்க்கொடி போல் கிடக்கும் என் மைந்தன் உயிர் பெற்றெழச் செய்தருள வேண்டும். ஏழையேன் என் செய்வேன்! தவஞானியாகிய தாங்களே இப் பாலகனுக்கு மீண்டும் உயிர் தரமுடியும். கடைக்கண் பார்த்தருள வேண்டும்.

[குழந்தையைத் தடவுவதும் புத்தரை வணங்குவதுமாக இருக்கிருள்.]

புத்தர்: தாயே, கவலையை விடு. மனக்கவலையின்றேல் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழலாம். உன் மனக்கவலையை ஒழிக்கிறேன். குழந்தை பிழைக்க ஒரு நல்ல மருந்து உள்ளது. ஆனால்......?

தாய்: ஆனல் என்ன? என் ஆருயிரையே வேண்டுமானாலும் அம் மருந்தின் விலையாகத் தருகிறேன். எங்கே சொல்லுங்கள். இப்போதே கொண்டு வருகிறேன்.

புத்தர்: அன்புப் பெருக்கால் இங்ஙனம் சொல்லி விட்டாய், அம்மா. அம்மருந்து எளிதில் கிடைப்பது அன்று. கிடைத்தால் உன் கண்ணன் திண்ணமாகப் பிழைத்துக் கொள்வான். அவன் மீண்டும் விளையாடக்கண்டு மகிழலாம். [தாய் மகிழ்ச்சியால் பூரிக்கிருள்*] அம்மா, மருந்து ஒன்றும் அப்படி விலையுயர்ந்ததில்லை. கிடைக்கும் இடந்தான் அரியதாயுள்ளது.

தாய்: பெருமானே, தாங்கள் மருந்தைக் கூறுங்கள். உலகில் எங்கிருந்தாலும் கருத்தாகத் தேடிக் கொண்டு வருகிறேன். விரைவில் சொல்லுங்கள்.

புத்தர்: கொழித்தெடுத்த கடுகு ஒன்றரை நாழி கொண்டு வந்தால் போதும்.

தாய்: இவ்வளவுதானே? பெருமானே, இதோ வந்துவிட்டேன். [செல்லத் தலைப்படுகிருள்: புத்தர் தடுத்து நிறுத்தி]

புத்தர்: அவசரப் படாதே அம்மா, முன்னரே சொன்னேனே! மருந்து எளிது: ஆனால் கிடைக்கும் இடம் அரிது. இடத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் போகிருயே. அக்கடுகு எந் நாளும் சாவே அறியாத வீட்டினில் இருந்து வாங்கி வரவேண்டும். அப்போது

தான் அது பலன் தரும். இதை மறவாமல் அவ்வூ டயில் வாழும் மக்களிடம் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டுவா. குழந்தையையும் காட்டிக் கேட்டால் மருந்து விரைவில் கிடைக்கலாம். ஆகவே சிறுவனையும் தூக்கிக் கொண்டுபோ. விரைவில் கிடைக்கவில்லை யெனின், நெடுநேரம் கழிந்தாலும் குற்றமில்லை. இன்னும் பல இடங்களில் சென்று தேடியாவது கொண்டுவா. உன் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நானும் இங்கே காத்திருக்கிறேன். போய் வா, அம்மா.

[தாய் மீண்டும் புத்தரை வணங்கி விட்டு மகனைத் தோளில் கிடத்தியவாறு போகிறாள்.]

காட்சி 3

[மகனை இழந்த தாய் வீடு வீடாகச் சென்று யாசிக்கிறாள். ஓர் ஏழை வீட்டில்.........]

தாய் : அம்மா, ஏழைக்கு ஏழையரே இரங்குவர்? செல்வர் மனையெல்லாம் சென்று தேடினேன். பல் வகையில் முயன்றும் பலன்தரும் மருந்து கிடைக்க வில்லையம்மா. நீங்களாவது என்மேல் இரங்கியருளும். என் மகன் பிழைக்க நீங்களேனும் ஒன்றரை நாழி கொழித்தெடுத்த கடுகு கொடுத்தருள வேண்டும்.

ஏழைப் பெண்: அப்படியா, அம்மா, இதோ கொண்டு வருகிறேன். புத்தர் கூறிய சொல் சத்திய வாக்கல்லவா?

தாய்: அம்மா, நீங்கள் மிகவும் அருள் உள்ளம் படைத்தவர்கள். ஆனால் இம் மருந்துக்கு ஒரு நிபந்தனை யுண்டு. அருள்கூர்ந்து என்மேல் சினம் கொள்ளாமல் கேளுங்கள். 'சாவிய கடுகுதானும் சாவுரி அளவு

சாவினையறியாத வீட்டில் தந்ததாய் இருத்தல் வேண்டும்,' என்று புத்தர் பிரான் எச்சரித்துள்ளாரம்மா. ஆகவே, உங்கள் வீட்டில் இதற்கு முன் யாரேனும்...?

ஏழைப்பெண் : செத்துப் போயுள்ளவர்கள் எத்தனையோ பேர்! என்ன கேள்வியிது! புத்தபிரான் ஞானியாயிற்றே! அவரா இவ்விதம் சொல்லி யனுப்பினார்?

'......விரிநீர் உலகில்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிமோ யுற்றார்
இறந்தார் என்கை இயல்பே அம்மா!'
காலையில் உதித்த கடுங்கதிர்ச் செல்வன்
மாலையில் தளர்ந்து மறைவதும் இலையோ?'

தாய் : உண்டு அம்மா! ஆனால் காலையில் உதித்த கடுங் கதிர் காலையிலேயே மறைந்துபோவதில்லையே! என் மகன் முதுமை வரையிலும் வாழ்ந்திருந்தால் நன்றன்றோ?

ஏழைப் பெண் : ஆம்: ஆனால் கடுங்காற்றால் நல்ல காயும் உதிர்வதுபோல, ஊழ் வினையால் உன் மகன் இறந்து போய்விட்டது வருந்தத் தக்கதுதான்.

அண்டை வீட்டுக்காரி : ஐயோ பாவம்! புத்திர சோகம் மெத்தவும் கொடிது! அம்மா, சாவினை அறியாத வீடு ஏதம்மா உலகில்?

'இறந்தவர் எண்ணிலார் இருப்பவர் சிலரே
பிறந்தவர் இறப்பதும் இறந்தவர் பிறப்பதும்
உலகின் இயற்கை; ஒழித்தலும் எளிதோ?

எனவே மனம் தேறிக் கொள்ளம்மா.

தாய் : நீங்கள் எளிதாய்க் கூறிவிட்டீர்கள். என் மனம் என்ன சொன்னாலும் கேட்க வில்லையே!

உங்கள் அன்புக்கு நன்றி. இன்னும் சில இடங்களில் கேட்டுப் பார்க்கிறேன். இப் பரந்த உலகில் சாவறியாத வீடு ஒன்று கூடவா கிடைக்காமல் போய்விடும். வருகிறேனம்மா.

[அடுத்த தெருவில் சென்று வேறொரு வீட்டில் யாசிக்கிருள். அவ்வீட்டினரும் தாய்க்குத் தேறுதல் மொழிகள் செப்புகின்றனர்.]

வீட்டினர் : அம்மா, உன்னிலை எங்களை மிகவும் உருகச் செய்கிறது. இந்தக் கடுகை.

உழுதவர் இந்நாள் உலகில் இல்லை,
விதைத்தவர் அன்றே விண்ணுலகு எய்தினர் !
காத்தவர் காலமும் கழிந்து விட்டது !
அடிமையும் இறந்துநாள் ஐந்தாருகுது
காலனை எவரே கடக்க வல்லார் ?

இந்தத் தெருவிலும் சரி, நீ வேறு எங்கே போனாலும் சரி. சாவினை யறியாத தனிமனை ஒன்றைக் கூடக் காண முடியாதம்மா. மனந்தேறி மீண்டும் புத்தரிடமே செல். அவர் உன் துக்கத்தின் காரணமும் துக்கம் நீங்கும் வழியும் கூறுவார். போ அம்மா.

[இவ்வாறு தாய் ஊரெல்லாம் அலைந்தும், ஒவ்வொரு மனையும் ஏறி இறங்கியும், எங்கும் சாவினையறியாத வீடே காணுமல் சிறிது மனத் தெளிவு அடைகிருள். மீண்டும் புத்தர் திருவடியில் வந்து வணங்குகிருள்.]

தாய் : பெரியீர் ! என் புத்தியைத் தெளிவித்த போதி முனிவரே ! தங்கள் திருவடியே அடைக்கலம்.

எங்கே சென்றாலும் தாங்கள் கூறிய அரிய மருந்து கிடைக்கவில்லை. ஆனால் என் மனக் கவலை நீக்கும் அரிய மருந்தைக் கண்டு கொண்டேன். இனி எனக்கு மகன் கவலையுமில்லை. புத்த சரணமே தக்க புகல் என்று உணர்ந்தேன். உலக இயல்பும் உண்மையும் நேரில் உணர்ந்தேன். **எங்குமிலாப் பொருளைத்** தேடச் செய்த இறைவனே, என்னைத் தங்கள் திருவடித் தொண்டர்களுள் ஒருத்தியாக ஏற்றுக்கொண்டு தங்கள் ஞான வொளியில் எனக்கு மேலும் வழி காட்டுங்கள்.

புத்தர்: அம்மா, எங்குமிலாப் பொருள் தேடச் சென்று நீயும் நான் நினைத்த பொருள்தனைப் பெற்று வந்தாய். நல்லது. உண்மை என்றும் கசப்பாகத்தான் இருக்கும். அனுபவித்தால்தான் மனம் தேறும். இவ் வுலகியற்கை என்றும் மாறாது. இனி நீ உன் மகனை எண்ணித் தளராதே. அங்கமெல்லாம் வாயாக அழு திட்டாலும் அவன் எழுந்து உன் துயரம் அகற்றல் உண்டோ? உன் மகனை அடக்கம் செய்யப் போ. நாளை வந்து புத்த சங்கத்தில் சேர்ந்து உன் வாழ்வை அற நெறியில் செலுத்திப் பயனுறுவாயாக.

[புத்தர் தாயை வாழ்த்தி விட்டுப் போகிறார். தாயும் தன் சேயை அடக்கம் செய்யச் செல் கிறாள்.]

பயிற்சி

பொருளறிக:

நங்கை	பூரிக்கிறான்	நாழி
ஓலம்	கொழித்த	கதிர்ச் செல்வன்

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக:

கவிர் கவீரென, எல்லையற்ற, கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, தலைப்படுதல், அறநெறி.

விடை தருக:

1. மகன் எவ்வாறு இறந்தான்?

2. புத்தர் பெருமைகளைப்பற்றித் தந்தையும் மகனும் என்னென்ன பேசிக்கொண்டார்கள்?

3. மகனை இழந்த தாய் புத்தரிடம் முறையிட்டதென்ன?

4. இறந்த மகன்உயிர் பெறுவதற்குக் கூறிய மருந்து யாது?

5. தாய் இரந்த வீடுகளில் யாக்கை நிலையாமைப் பற்றி என்னென்ன கூறினார்கள்?

6. எங்குமிலாப் பொருள் எது? அதனால் தாய் எவ்வாறு மனந்தேறினாள்?

7. முடிவில் புத்தர் தாய்க்குக் கூறிய அறவுரை யாது?

இலக்கணம்:

1. இப்பாடத்திலிருந்து சுட்டுப் பெயர், வினாப் பெயர்களுக்கு உதாரணங்கள் தருக.

2. முதற்பத்தியில் **உன்ன** எழுவாய்ப் பயனிலை செயப்படுபொருள்களைக் கூறுக.

3. தமிழவேள்

நம் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மக்களின் மொழிப் பற்றையும், நாட்டுப் பற்றையும் வளர்க்கப் பல்லாண்டுகள் பாடுபட்டு இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மறைந்த தமிழ்ப்புரவலர்களில் தலையாயவர் தமிழவேள் த. வே உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்களாவர். உமாமகேசுவரர் செந்தமிழ்ப் புரவலர் மட்டு மல்லர்: புலவருமாக விளங்கினார். அவர் தஞ்சையில் **கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்** என்னும் பெரியதொரு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராக இருந்து தமிழ் ஆய்ந்தார். சங்கத்தின் வாயிலாகப் புலவர் பலரைப் பாராட்டி ஆதரித்து வந்தார்.

உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்கள் தஞ்சை நகரத்தின் அங்கமாக உள்ள கருந்திட்டைக்குடியில் 1863-ஆம் ஆண்டில் தோன்றினார். அவர் வேளாளர் மரபைச் சார்ந்தவர். அவர் தந்தையார் **வேம்பப் பிள்ளை** என்னும் உயர்குண உத்தமர். அவர் தஞ்சை ஜில்லாவில் தாசில்தாராகப் பணியாற்றியவர் உமாமகேசுவரர் இளமையிலேயே தம் பெற்றோரை இழந்தார். அவருடைய சிறிய தந்தையார் திரு. வி. சுப்பராயப் பிள்ளை அவர்கள் அவரைக் கண்ணுங் கருத்துமாகக் காத்து வந்தார். தஞ்சையிலேயே கல்வி கற்று பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார். சிறிது காலம் தஞ்சைக் 'கலெக்டர்' அலுவலகத்தில் வேலை பார்த்தார்.

உமாமகேசுவரருக்கு நெடுநாட்களாகத் தாம் ஒரு வழக்கறிஞராக வேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்து வந்தது. எனவே தமது எழுத்தாளர் வேலையினின்று விலகிச்

சட்டக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். இரண்டாண்டுகளில் பி. எல். என்னும் வழக்கறிஞர் தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். அவர் தம் சொந்த ஊரிலேயே வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வந்தார். வழக்கறிஞர் தொழிலில் அவருக்கிருந்த நுண்ணறிவையும், நாவன்மையையும், நேர்மையையும் கண்ட நீதிபதிகளும் பொதுமக்களும் அவரை மிகவும் பாராட்டினர். பெரும்பாலோர் அவரை '**வக்கீல் ஐயா**' என்று அன்பாக அழைத்து வந்தனர். இன்றும் தஞ்சையில் வக்கீல் ஐயா என்னும் சிறப்புப் பெயர் உமாமகேசுவரரையே குறிக்கின்றது. இதிலிருந்தே அவரது பெருமை புலனாகும்.

முதன்முதலில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் நம் வக்கீல் ஐயா அவர்களின் இளவலார் திரு. வே. இராதாகிருட்டிணனவர்களால் நிறுவப்பட்டது. சங்கம் கண்ட துங்கர் சில ஆண்டுகளுக்குள் காலமானார். அதனால் சங்கத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பு தமிழவேள் அவர்களைச் சார்ந்தது. தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சியுற்றது. அதன் புகழ் மணம் நாடெங்கும் வீசிற்று. அவர் தம் உழைப்பால் சங்கத்தின் அங்கமாகத் தொடக்கப்பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி, புலவர் கல்லூரி, திக்கற்ற மாணவரில்லம், இலவச மருத்துவசாலை, நூல் நிலையம் என்னும் கிளை நிலையங்கள் தோன்றின. அவர் சங்கக் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கென ஒரு பரந்த மண்டபத்தைக் கட்டினார். அதற்குத் **தமிழ்ப்பெரு மன்றம்** எனப் பெயரிட்டார். அங்ஙனமே சங்கத்தை அடுத்துச் **சோழன் பூங்கா, பாண்டியன் நிழல், சேரன் விளை**

யாட்டு வெளி என்னும் இடங்களை அமைத்தார். என்னே இவர்தம் தமிழார்வம்! தமிழ்ப் பொழில் என்னும் உயரிய தமிழ்மாத வெளியீட்டையும் தொடங்கித் தமிழை வளர்த்தார். அவ்வப்போது சங்கத்தில் பல புலவர் பெருமக்களை வரவழைத்துச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றச் செய்தார். ஒவ்வோராண்டும் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவைத் தக்கார் ஒருவரின் தலைமையில் சிறப்புடன் நடத்திவந்தார். தம் இல்லத்துக்கு வரும் புலவர்களை முகம்மலர வரவேற்று அவர்களுக்கு எத்தகைய குறையும் இல்லாமல் எல்லா வசதிகளையும் செய்தார். ஒவ்வொருவருடனும் தாமே நேரில் அளவளாவி அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டுவார்.

சங்க வளர்ச்சியில் பேரார்வம் கொண்ட தமிழவேளின் புலமைத்திறனை வியந்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் ஒரு சமயம் அவரைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக வந்து பணியாற்றுமாறு அழைத்தனர். வெளியூரிற் சென்று அப்பதவியை ஏற்பதால் தம் சங்கத் தொண்டில் தளர்வு ஏற்படுமென்று உணர்ந்த அண்ணலார் அதற்கு இணங்கவில்லை. அவர் தஞ்சை நகர சபை உறுப்பினராகத் தொடர்ந்து பதினைந்தாண்டுகள் உழைத்தார். அவரது தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டிய தஞ்சைப் பொதுமக்கள், அவரைத் தஞ்சை மாவட்டக் கழக உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுத்தனர். இடை இடையே அவர் அக் கழகத் தலைவராகவும் விளங்கினார். மேலும் அவர் தஞ்சை நில அடைமான பாங்கு, கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் முதலிய நிலையங்களும் ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மை செய்தார்.

திருவையாற்றில் சரபோஜி மன்னரின் அறநிலைய

மாக விளங்கிய அரசர் கல்லூரியில் அக் காலத்தில் மாணவர்கட்குக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த வடமொழியுடன் தனித்தமிழ் வகுப்பும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென அரும்பாடு பட்டார். தம் நண்பர் சர். பன்னீர் செல்வம் அவர்களின் ஒத்துழைப்பால் தம் கருத்து நிறைவேறப் பட்டுக் களிப்புற்றார். அவரது பெரு முயற்சியினால்தான் இன்றும் அக் கல்லூரியில் பல மாணவர்கள் இலவச உண்டியும் உறையுளும் பெற்றுத் தமிழ் பயின்று வருகின்றனர். தமிழ்ப்புலவர்கள், தமிழில் மட்டுமன்றி ஏனைய கலை, தொழில் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் வல்லவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்னும் ஆர்வம் கொண்ட தமிழவேள் அத்தகைய புலவர்களைத் தோற்றுவிப்பதற்காகச் சங்கத்தின் வெள்ளி விழாவில் ஞானியாரடிகளைக் கொண்டு **'தமிழ்ப் புலவர் கல்லூரி'** யொன்றை நிறுவினார். அதன் வளர்ச்சிக்காகப் பலவாறு முயன்று பொருளீட்டி அக் கல்லூரிக்கு அரசியலாரின் அங்கீகாரமும் பெற்றார். தாம் நிறுவிய கல்லூரியிற் பயின்று தமது கருத்தின்படி வரும் முதல் வித்துவானைப் பார்க்கவேண்டும் என்னும் ஆவல் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அந்தோ! அவர் ஆசை நிறைவேறு முன்பே அவர் ஊனுடலை நீத்துப் புகழுடம் பெய்தினார். அவர் நிறுவிய கரந்தைப் புலவர் கல்லூரி இன்றும் தமிழ் மாணவர் பலர்க்கு இருப்பிடமாய் நிலவுகிறது.

தமிழவேள் எவரிடத்தும் தண்ணளிமிக்கவர். தம் உதவியை நாடி வந்தவர்களுக்கு வேண்டுவன புரிந்து அவர்கள் மகிழ்வது கண்டு தாமும் இன்புறுவார். தமக்கு நேர்மை என்று தோன்றிய கருத்தை, எத்தகையோருக்கும் அஞ்சாமல் திறம்படப் போராடி வலியுறுத்

தும் வீரராக விளங்கினர். அவர் விருந்தினரை மன முவந்து உபசரிக்கும் வேளாண்மை கொண்டவர்; துன் பத்தில் தளராத தூய்மையாளர். அவருடைய இடைக் காலத்தேயே தம் வாழ்க்கைத் துணைவியையும் அறி வாற்றல்களில் சிறந்த பஞ்சாபகேசன் என்னும் தம் ஒரே மகனையும் இழந்தார். அக் காலமுதல் தமிழ் வளர்ச்சியிலேயே தம் வாழ்நாளைக் கழித்தார். திக்கற்ற மாணவர் பலரைத் தம் விடுதியிற் சேர்த்து இலவச உண்டியும் உறையுளும் கொடுத்துக் காத்தார். அவர் எல்லோரிடமும் இனிமையாகப் பேசும் இயல்பு வாய்ந்தவர்.

அவரது சமயப் பற்றும் தமிழ்ப் பற்றும் கண்டு வியந்த ஞானியாரடிகள் தம் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் அவருக்குச் **செந்தமிழ்ப் புரவலர்** என் னும் பட்டம் தந்து சிறப்பித்தார். அவரது பொதுநலப் பணியை உணர்ந்த அரசியலார் அவருக்கு **'இராவ் சாகிப்'** என்னும் பட்டம் வழங்கினர். கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வெள்ளிவிழாவில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் பலர் கூடி அவருக்குத் **'தமிழவேள்'** என்னும் பட் டத்தை வழங்கி மகிழ்ந்தனர். பிள்ளையவர்கள் அச் சிறப்புப் பெயருக்குப் பெரிதும் பொருத்தமானவர் என்று தமிழ் மக்கள் அவரை வாயாரப் புகழ்ந்தனர்.

தமிழவேள் அவர்கள் கம்பீரமான தோற்றம் வாய்ந்தவர். அவரது பரந்த மார்பும், புன்முறுவல் தவழும் இனிய முகமும் எல்லோரையும் கவரும் தன்மை வாய்ந்தவை. அவர் எப்போதும் தூய எளிய ஆடையே அணிவார். எப்படிப் பட்டவரிடமும் எளி தாகப் பழகுவார்.

தமிழவேள் 1941-ஆம் ஆண்டில் ஏப்ரல் மாதம் வடநாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கத் தம் நண்பர் திரு. அ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுடன் புறப்பட்டார். வட நாட்டில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களையும், மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கும், மொழி முன்னேற்றத்துக்கும் பாடுபடும் பிற நிலையங்களையும், அவற்றின் நடைமுறைகளையும் நேரில் பார்த்து, தமது அனுபவத்தின் மூலமாகக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பல துறைகளிலும் வளர்க்க வேண்டும் என்பதே அவரது வடநாட்டுப் பயணத்தின் நோக்கமாகும். வடநாட்டுக்குச் சென்ற தமிழவேள் ஆங்காங்குப் பல அறிஞர்களிடம் அளவளாயினர். கல்கத்தாவில் சிலநாள் தங்கி அங்குத் தமிழின் பெருமையைக் குறித்துச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றினர். கவிஞர் ரவீந்திரநாதரின் சாந்திநிகேதனத்தைக் கண்டு அவரது அருஞ் செயல்களைப் பாராட்டினர். காசி முதலிய புண்ணியத் திருப்பதிகட்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டார். சாரநாதம் என்னுமிடத்தில் புத்த பிரானின் திருவுருவத்தைக் கண்டு வணங்கினர்.

ஒருநாள் பிரயாகையாற்றில் நீராடி அரித்துவாரம் செல்லப் புறப்பட்டார். இடையில் அவருக்குச் சிறிது காய்ச்சல் கண்டது. அதனால் அயோத்தியின் அண்மையில் உள்ள 'பைசாபாத்' என்னும் நிலயத்தில் தங்கி மருத்துவ விடுதியில் சிகிச்சை பெற்றுவந்தார். அங்கு உடல் நலமுருமல் மூன்றும் நாள் தம் ஐம்பத்தெட்டாம் வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். தசரதனுக்கு இறுதிக் கடன் நடந்த சரயு நதிக்கரையில் தமிழவேளின் இறுதிக் கடனும் நடந்தது. செந்தமிழ்ப் புலவரின் பிரிவைக் கேள்விப்பட்ட தமிழ் மக்களும் புலவர்களும்

துயர்க்கடலில் மூழ்கினர். தமிழவேள் மறைந்தார். ஆயினும் அவர்தம் தமிழ்த் தொண்டின் சின்னங்கள் இன்னும் நம் நாட்டில் தழைத்து மிளிர்கின்றன.

பயிற்சி

பொருளறிக:

புரவலர்	காவன்மை	துங்கர்
ஆய்ந்தார்	அறநிலையங்கள்	வேள்
அலுவலகம்	உறையுள்	நுண்ணறிவு
பணியாற்றி	தண்ணளி	பொருளீட்டி

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக:

கண்ணுங்கருத்துமாக, உண்டியும் உறையுளும், புன் முறுவல் தவழும்.

விடை தருக:

1. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை யாரால் எவ்வாறு வளர்க்கப்பட்டார்?

2. 'வக்கீல் ஐயா' என்று பிள்ளையவர்கள் பாராட்டப்படக் காரணம் என்ன?

3. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையின் தமிழ்த் தொண்டினைப்பற்றி விளக்குக.

4. பிள்ளையவர்களின் குண நலன்கள் யாவை?

5. பிள்ளையவர்களுக்குத் 'தமிழவேள்' என்று பெயர் வரக் காரணம் என்ன?

6. அவர் பெற்ற பிற பட்டப் பெயர்கள் யாவை?

7. அவர் வடநாட்டு யாத்திரையின் நோக்கம் யாது?

8. தமிழவேள் அவர்களின் அருங்குணங்கள் யாவை?

9. தமிழவேளின் இறுதி வாழ்க்கையைப் பற்றிக் குறிப்பு எழுதுக.

4. பேசும் நயம்

"நயம்பட வுரை," என்றூர் ஔவையார். இனி தாகப் பேசுவதையே எல்லோரும் விரும்புவர்.

"இன்சொலால் அன்றி இருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலால் என்றும் மகிழாதே"

என்னும் பாடலை நீங்கள் கீழ்வகுப்பில் படித்திருக்கலாம். காலம் அறிந்தும் இடம் கருதியும் கேட்பவர் மகிழுமாறு பேசுதல் பேச்சு நயம் வல்லார்க்கு இயல்பாகும். பேச்சில் நயம் உண்டாவதற்குக் காரணம், இருபொருள் வருமாறு சிலேடைச் சொற்களை இயைத்துச் சொல்லுதல், கேட்பவர் நினைப்பதற்கு மாருக அவர் ஏற்குமாறு கூறி வியப்பூட்டுதல், சொல்லோசையால் புதிய கருத்துத் தோன்ற வைத்தல், மோனையும் எதுகையும் இயல்பாக வந்து இனிய ஓசை ஏற்படுமாறு பேசுதல், ஆன்ருேர்களின் சிறந்த சொற்பெருக்குகளை மனப்பாடம் செய்து கொண்டு, வாய்ப்பான சமயத்தில் அவற்றைக் கூறிக் கேட்போரை மகிழ்வித்தல் முதலியன பலவழிகளாகும்.

இவ்வாறு சொல் நயமுடையார் சொல்லியபடி உலகம் ஆடும் என்பதை "விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிறந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்" என்று வள்ளுவர் விளக்கியுள்ளார். முன்னுட்களில் கிரேக்க தேசத்தில் பேச்சு நயமிக்கவர்களே அரசியலைக் கைப்பற்றி ஆண்டதாகச் சரித்திரம் கூறும். உரோமாபுரியின் மன்னர் மன்னன் **சீசரும்**, அவன் நண்பன் **ஆண்டோனியும்**, கிரேக்க தத்துவ ஞானி **சாக்ரடீஸும்** பேச்சு நயமிக்கவர்கள். நம் நாட்டிலும் தம் பேச்சுத்

திறத்தால் தவறிய அரசர்களையும் பல புலவர்கள் நன்னெறிப்படுத்தியுள்ளனர். அஃதன்றிச் சிலேடைச்சொற்களைப் பலவழியும் பயன்படுத்தி மிகவும் மகிழ்ந்தவர் தமிழரேயாவர். இங்குச் சில எடுத்துக் காட்டுகள் கூறுவோம்.

பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவர். அவர் பேச்சுநயம்

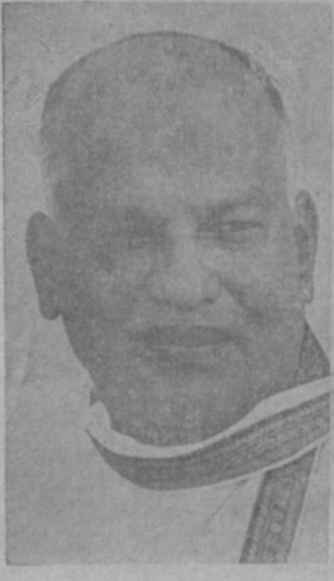

மிக்க பேரறிஞர்; சிலேடையாகவும் பேசவல்லவர். ஒரு முறை, அவர், தம் நண்பர் ஒருவர் வீட்டுககுச் சென்றிருந்தார். அங்கே இரவு உணவுக்குப் பிறகு அவருடைய நண்பர் அவருக்குக் குடிக்கப் பால் கொண்டு வந்து தந்தார். பால் குவளையைக் கையில் வாங்கிக்

கொண்ட பண்டிதமணி, அதை ஒருமுறை உற்றுப் பார்த்துவிட்டுத் "**திருப்பாற்கடலில் சீனிவாசன் துயில் கொள்ளுகிருன்.**" என்று கூறிச் சிரித்தார். அங்கிருந்த யாவரும் ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தார்கள். உடனே பண்டிதமணி பாலில் எறும்பு விழுந்திருப்பதைக் காட்டி, சிறிய எறும்புக்கு இந்தக் குவளைப்பால் பாற்கடலேயாகும். சீனி என்பது சருக்கரை, பாலுக்கு போடப்படும் சீனியில் வாசம் செய்யும் எறும்பு சீனி வாசன் அல்லவா?" என்று விளக்கினுர். எல்லோரும் 'கொல்' லென்று சிரித்தனர்.

மற்ருெரு முறை, பண்டிதமணி சென்னையில் ஒரு பெருங் கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது பெண்கள் அமர்ந்திருந்த பக்கமிருந்து ஓயாத கூச்சல் ஏற்பட்டது. எவ்வளவு அடக்கியும் ஒலி அடங்கவில்லை. பண்டிதமணி ஒலி பெருக்கியில் "**பெண் மணிகள்** தானே! அவை **ஒலித்து**க் கொண்டேயிருக்கும்," எனக் கணீரென்று கூறினுர். கூட்டத்தார் அனைவரும் நகைத்தனர். பிறகு அமைதி ஏற்பட்டது.

கவியரசர் பாரதியாரைப் பற்றி நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். அவர் இளமையிலேயே கவியரசி சரோஜினி தேவியைப்போலப் பாடல்கள் எழுதி வந்தார். இதனுல் அவர் ஆசிரியர்க்கே அவர்மீது பொருமை ஏற்பட்டது. ஒரு நாள் பாரதியாரை இழிவு படுத்த எண்ணி அவரை அழைத்துப் "பாரதி சின்னப் பயல்" என்னும் ஈற்றடி வருமாறு ஒரு வெண்பாப் பாடும்படி கூறினுர். அந்த ஆசிரியரின் பெயர் காந்திமதிநாத பிள்ளை என்பது. உடனே, அவர் பெயரைப் பாட்டிலமைத்துப் பின்வருமாறு முடியும்படி பாடினுர் பாரதியார்;

"........காந்திமதி நாதனைப்
பாரதி சின்னப் பயல்."

பாரதி என்பதைப் பார் அதி எனப் பிரித்துத் தன் சொற்றிறத்தால் பாரதியார், தம்மையே இழிவுக் குறிப் புப்படப் பாடியது கண்ட ஆசிரியர் வெட்கித் தலைகுனிந் தார்.

ஒரு தமிழாசிரியர், சிறந்த சொற்பொழிவாளர்: ஒருநாள் எல்லோரும் கூடியிருந்தபொழுது "**என்றும் குறளை இனி ஓதோம்**" என்று பாடத் தொடங்கினர். "திருக்குறள் உலகத்தார் உள்ளத்திலெல்லாம் இடம் பெற்ற பெருமையுடையது. அந்தக் குறளை இப்புலவர் என்றும் இனி ஓதமாட்டோம்," என்கிருரே என்று யாவரும் கலக்கமடைந்தனர். புலவரை யாவரும் சினந்து நோக்கினர். உடனே புலவர் கூறினர்: "குறள் என்றால் கோள் கூறும் சிறுமை என்றும் ஒரு பொருள் உண்டு; என்றும் புறங்கூறும் சிறுமை விலக் கத் தக்கது அல்லவா ? ஆகவே "என்றும் குறளை இனி ஓதோம்" என்று மீண்டும் பாட்டைத் தொடங்கினர். அருகிலிருந்தவர்கள் அனைவரும் அவர் பேச்சு நயத் தினை வியந்து பாராட்டினர்.

வண்டானம் என்னும் ஊர் திருநெல்வேலி மாவட் டத்தில் உள்ளது. அவ்வூரில் முத்துசாமி ஐயர் என் னும் ஓர் அறிஞர் இருந்தார். அவர்தம் பேச்சு நயத் தால் அவருக்குப் பலர் நண்பராயிருந்தனர். அவருள் தம்பிரான் ஒருவர் திருநீறு பூசிய மேனியராய் ஒரு நாள் முத்துசாமி ஐயரைப் பார்த்து, "வண்டானம் இப் பொழுது என்ன செய்கிறது?" என்றார். வண்டானம் முத்துசாமி ஐயர் அவர் குறிப்பறிந்து கொண்டு. "நீங்

கள் செவப்புத்தேள்," என்று தக்கபடி பதில் கூறினார். வந்தவர் மனம் சுருக்கென்றது. அதை அவர் முகத்தின் மூலம் அறிந்த ஐயர், "என்னையா, நீங்கள் செவப்புத்தேள் போல் காண்கின்றீர் என்றுதான் உரைத்தேன்," என்றார். செந்தேள் நஞ்சு மிகவுடையது என்பது யாவரும் அறிந்ததே தம்பிரானை அவர் செய்த குறும்பிற்குக் கண்டிப்பதுபோல அவர் சிவ வடிவைப் புகழ்ந்து ஐயர் கூறினார். அவர் பேச்சு நயத்திலீடுபட்ட தம்பிரான் மிக மகிழ்ந்தார்.

வாடைக் காலத்தில் பனி மிகவும் கொடுமையாகத் துன்புறுத்தும். இரண்டு நண்பர்கள் கடும்பனி வீசும் காலத்தில் ஒரு நாளிரவு வயலைக் காக்கச் சென்றிருந்தனர். அவருள் ஒருவன் மற்றொருவனைப் பார்த்து "இந்தப் பனிக்காலம் மிகவும் கொடிதப்பா,"என்றான். மற்றவன் உடனே, "இந்தப் பனிக்காலம் மிகவும் இனிது," என்றான். தன் கருத்தை வெட்டிப் பேசியதனால் நண்பன் வருத்தப்படுவதை அறிந்த மற்றவன், "ஏனண்ணா, நான் உங்களை வெட்டிப் பேசவில்லை. வெட்டிப்பேச்சு வேதனைதான் தரும்; உங்கள் கருத்தை நான் ஒட்டியே பேசியுள்ளேன். அப்படியிருக்க ஏன் நீங்கள் என் பேச்சைக் கேட்டதும் முகத்தை சுளிக்கின்றீர்கள்?" என்றான். மூத்தவன் "எங்கே தம்பி நீ அவ்வாறு கூறினாய். நான் பனிக்காலம் கொடிது என்றால் நீ பனிக்காலம் இனிதென்று கூறியது என்னோடு ஒட்டிப் பேசிய பேச்சா ? உனக்குப் பனிக்காலம் இனிதாயிருந்தால் ஏன் போர்வையோடு வந்துள்ளாய்?" என்றான். உடனே இளையவன், "அண்ணா, நீங்கள் தவறாகப் பொருள் கொண்டீர்கள். நான்

இந்தக் கொடுமையான பனிக்கு ஆலமே (விஷமே) மிகவும் இனிது என்று கூறினேன். விஷத்தால் நாம் மயக்கமடைந்து விடுவதால் பனிக்குளிரால் வரும் துன் பம் தெரியாதல்லவா ?" என்றான். மெய்ப் பொரு ளுணர்ந்த மூத்தவன், "நீ கெட்டிக்காரன்" என்று சிரித்தவாறே இளையவன் முதுகில் தட்டிக்கொடுத் தான்.

ஒரு சமயம் அவ்வையார் மதுரைக்குச் சென்றிருந் தார். அவர் மதுரைத் தெருவில் செல்லும்போது சங்கப் புலவர்கள் சிலர் வாட்டமுற்றிருப்பதைக் கண்டு, "ஐயன் மீர், உங்கள் வாட்டத்துக்கு உற்ற காரணம் என்னை?" என வினவினார். அதற்குப் புலவர்கள், "அம்மையீர், பாண்டியன் எங்களுக்கு நாளை பொழுது சாய்வதற்குள் நான்கு கோடிப் பாடல்களைப் பாடிமுடிக்க வேண்டு மென்று கட்டளையிட்டுள்ளான். அரசன் ஆணையை மீறின் ஆவியையே இழக்க நேரும். என் செய்வோம்" என்றார்கள். அவ்வையார், "சங்கப் புலவீர், இதற் காகவா வருந்துகின்றீர்கள் ! இஃதொரு அரிய செயலோ ? நான் பாடித் தருகிறேன் ; எழுதிக் கொள் ளுங்கள்" என்றார். அவர் கூறியவை :

மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகாற் சென்று
மிதியாமை கோடி பெறும். 1

உண்ணீர் உண் ணீரென்(று) உபசரியார் தம்மனையில்
உண்ணாமை கோடி பெறும். 2

கோடி கொடுத்துக் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு
கூடுதல் கோடி பெறும். 3

கோடானு கோடி கொடுப்பினும் தன்னுடைநா
கோடாமை கோடி பெறும். 4

இங்ஙனம் சாதுரியமாக அவ்வையார் கூறிய பாடல்களை அரசன் திருமுன் கூறிப் புலவர்கள் இன்புற்றனர். புல்வர்கள் பாடிய பாடல்களைக் கேட்ட பாண்டியன் அவ்வையாரே இங்ஙனம் பாடுவதில் வல்லவர் என்று உய்த்துணர்ந்தான். புலவர்களுக்குப் பரிசளித்ததோடு அவ்வையாரையும் அழைத்துப் பலப்பல பரிசுகள் நல்கிப் பாராட்டினுன்.

இத்தகைய பேச்சு நயம் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியங்களிலும் உண்டு. சிலப்பதிகாரத்தின் பெருமை உங்களுக்குத் தெரிந்ததே. அதில் மாடலன் என்னும் மறையவன், பேச்சுநயமிக்கவனுய்ச்சேரன் செங்குட்டுவனைப் பலமுறை மகிழ்வித்துள்ளான். செங்குட்டுவன் வடநாட்டு யாத்திரையை வெற்றியுடன் முடித்துக் கண்ணகிச் சிலையைக் கங்கையில் முறைப்படி நீராட்டியபின் வடநாட்டு மன்னர் அமைத்த மணி மண்டபத்தில் ஒருநாள் திருவோலக்கக் காட்சி வழங்கினுன். அப்போழ்து அங்குவந்த மாடலன் என்றஅந்தமறையவன், "மாதவி என்னும் பெண் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கடற்கரையில் பாடிய கானல்வரிப் பாடல், இவ் வடநாட்டுக் கனகவிசயர்தம் முடித்தலையை நெரித்தது வியப்பே. அரசே வாழ்க" என்று இரத்தினச் சுருக்கமாய்ச் சிலப்பதிகாரக் கதையையும், செங்குட்டுவன் வெற்றியையும் உள்ளடக்கிக் கூறினுன். அவன் உட்கருத்து மன்னனுக்கு உடனே விளங்கவில்லை. "நான் மறையாளா, நீ கூறியது யாது?" என்று வினவினுன் செங்குட்டுவன். மாடலன், "மாதவியின் பாட்டால் கோவலன் மனம் மாறித் தன் மனைவி கண்ணகியோடு மதுரை வந்து கொலையுண்டான். கண்ணகி பாண்டியன் பிழையை

உணர்த்தி மதுரையை எரித்தாள். சேரநாடு வந்து தெய்வமாயினள்; அத்தெய்வ மாபத்தினிக்குத் தாங்கள் கல் எடுத்துவர வடநாடு வந்து கனகவிசயரை வென்று அவர் தலையில் கல்லேற்றினீர். அதனால், மாதவியின் பாடலே கனகவிசயர் தலைநெரித்திடக் காரணமாயிற்று," என்று விளக்கினான். யாவரும் மாடலனின் மதிநுட்ப மமைந்த பேச்சு நயமறிந்து வியந்து பாராட்டினர். செங் குட்டுவன் மாடலனுக்குப் பல பரிசுகள் வழங்கிச் சிறப் பித்தான்.

மாணவர்களே, பேச்சு நயத்தால் எவ்வளவு இன் பமும் நன்மையும் ஏற்படுகின்றன பார்த்தீர்களா? 'நயம் பட உரை' என்று நம் தமிழ் மூதாட்டி ஏன் கூறினாள் என்பதை இப்பொழுது உணர்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள். கிரேக்க நாட்டில் டெமாஸ்தெனிஸ் என்னும் அறிஞன் முதலில் சரியாகப் பேசத் தெரியாது அவமானப்பட் டான். ஆனால் அவன் விடாமல் முயன்றும் பயின்றும் முன்னேற்ற முற்றாற்போலே, நீங்களும் நமக்குப் பேச்சு நயமாய் வருமா என்று பயப்படாமல், முயன்று முன் னேறுங்கள்.

பயிற்சி

பொருளறிக:

இயம்பு	குறளை	ஆலம்
இருநீர்	சிறுமை	திருவோலக்கம்
செப்புதல்	நஞ்சு	கானல்வரி
ஆன்றோர்		

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக:

ஒட்டிப்பேசு, வெட்டிப்பேசு, சாதுரியமாக, இரத்தி னச் சுருக்கமாக, நயம்பட.

விடை தருக :

1. 'நயம்பட உரை'—இதன் பொருளை விளக்குக.

2. பேச்சு நயம்பட உரைப்பது எவற்றால் ஏற்படும்..

3. கீழ்க்கண்ட தொடரிலுள்ள சொல் நயத்தை விளக்குக.

(i) திருப்பாற்கடலில் சீனிவாசன் துயில்கொள்கிறான்.

(ii) பெண்மணிகள் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

(iii) என்றும் குறளை இனி ஓதோம்.

4. பாரதியார், காந்திமதிநாதப் பிள்ளைக்கு எவ்வாறு பாடம் கற்பித்தார் ?

5. 'பனிக்காலம் நன்று' சிலேடைப் பொருளை விளக்குக.

6. அவ்வையார் நான்கு கோடிச் செய்யுட்களைப் பாடியது எங்ஙனம் ?

7. மாடலனின் பேச்சு நயத்தைப் புலப்படுத்துக.

5. ஆந்திர நாடு

இந்தியத் துணைக்கண்டம் பண்டைக் காலத்தில் ஐம்பத்தாறு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததென அறிகிறோம். அங்கம், வங்கம், கலிங்கம், கோசலம் மகதம், மாளவம், பாஞ்சாலம், ஆந்திரம், தமிழகம் முதலியன இத்தொகையில் அடங்குவனவாம். இந் நாடுகள் முகமதியர் ஆட்சியிலும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் பல மாறுதல்களை அடைந்து தம் எல்லைகளை இழந்து விட்டன. இந்தியா இந்நாளில் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் நம் சென்னை மாகாணமும் ஒன்று.

சென்ற 1953-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் முதல் நாள் தென்னிந்திய வரலாற்றிலேயே ஒரு இன்றியமையாத நாளாகும். அதற்கு முன்னாள் வரை சென்னை மாகாணத்தில் அடங்கி இருந்த ஆந்திர நாடு மொழி அடிப்படையில் தனி மாகாணமாகப் பிரிந்து கொண்டது. கழிந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக ஆந்திரர் கண்டுகொண்டிருந்த கனவு பலித்து விட்டது: ஆந்திர மாகாணம் உருவாகியுள்ளது. சகோதர நாடாகிய ஆந்திர நாட்டைப் பற்றிய விவரங்களை அறிந்து கொள்வது நமக்குற்ற கடமையாகு மன்றோ ?

தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு முதலிய தென்னிந்திய மொழிகளை மொழி வல்லுநர்கள் திராவிட மொழிக் குழுவில் அடக்கிக் கூறுவர். திராவிட மொழிக் குழுவில ஒன்றாய தெலுங்கு மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ஆந்திரர்கள் பல

நூற்றுண்டுகளாக இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கி. மு. 300-ஆம் ஆண்டிலேயே ஆந்திரர்கள் நல்ல நிலையில் ஆண்டு வந்தார்கள் எனச் சிலர் கூறுவர். சந்திர குப்த மௌரியர் காலத்திலேயே ஆந்திரர்கள் தனியாட்சி நடத்திவந்துள்ளனர். ஆந்திர மன்னரிடம் மௌரிய மன்னனின் இராணுவத்தைவிடப் படைப் பலம் மிக்கிருந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. ஆந்திர மன்னர்கள் சதவாகன பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டனர். அதனுல் அவர்கள் **சதகர்ணி** என்னும் பட்டத்தைத் தங்கள் பெயருடன் சேர்த்துக் கொள்வது அக்காலத்தே பெரு வழக்காக இருந்தது. ஆந்திர நாட்டை 13-ஆம் நூற்றுண்டில் விஜய நகர மன்னர்கள் ஆண்டனர். ஆந்திர அரசர்கள் அனை வரும் அருங்கலை விநோதர்களாக விளங்கினர். இதன் பயனுகவே ஆந்திரநாடு இந் நாளிலும் கலைகள் பலவற் றிலும் சிறந்து விளங்குகிறது.

சங்ககால முதலே தமிழரும் தெலுங்கரும் நெருங் கிப் பழகி வந்துள்ளனர். முஸ்லீம்களின் படையெடுப்பு நிகழ்ந்த காலங்களில் ஆந்திரர்கள் தஞ்சையில் தங்கி வாழ்ந்திருந்தனர். பின்னுளில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் என்னும் கீர்த்தி பெற்ற ஆந்திர அரசர் தமிழகத்தையும் ஆண்டிருப்பதோடு தமிழர் மொழி, கலை, நாகரிகம் முதலியவை வளரப் பல வழியிலும் உதவி இருப்பதாக வரலாற்றில் நீங்கள் படித்திருக்கலாம். சங்கீதத்திலும் சிற்பத்திலும் தமிழர் ஆந்திரர் என்னும் வேறுபாடு இன்றும் இல்லாமலிருப்பதும் தமிழாந்திரர் இணைப் புக்குச் சான்றுகும்.

இக்காலத்தில் ஆந்திர நாடு, பனிரண்டு மாவட்

டங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. அவை கர்நூல், பல்லாரி, அனந்தப்பூர், கடப்பை, நெல்லூர், கிழக்குக் கோதாவரி, மேற்குக் கோதாவரி, கிருஷ்ணு, குண்டூர், விசாகப் பட்டினம், ஸ்ரீகாகுளம் (காக்கிநாடா), சித்தூர் என்பனவாம். இந்நாட்டின் தற்காலத் தலைநகர் **கர்நூல்** ஆகும். இதன் எல்லைக்குள் 14 பேரூர்களும், 839 சிற்றூர்களும் உள்ளன. தலைநகரில் 65,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர். ஆந்திர நாட்டின் பரப்பளவு ஏறக் குறைய 62,000 சதுரமைல் ஆகும். இங்குச் சுமார் மூன்றரைக் கோடி மக்கள் உள்ளனர். இந்நாட்டுக்கு அண்மையில் உள்ள ஹைதராபாத் நாட்டிலும் தமிழ் நாட்டிலும் தெலுங்கு பேசும் ஆந்திர மரபினர் பல்லாயிரக் கணக்கினர் உளர். ஆந்திர நாட்டில் கடப்பை, கர்நூல், பல்லாரி, அனந்தப்பூர் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களும் வளங்குறைந்தவை. இந் நான்கினையும் **இராயலசீமை** என்பர். இராயலசிமையின் வளத் தைப் பெருக்கவே தலைநகரை கர்நூலில் ஏற்படுத்தி உள்ளனர்.

கோதாவரி, கிருஷ்ணு என்ற இரு பெரு நதிகள் ஆந்திர நாட்டை வளப்படுத்துகின்றன. கோதாவரி இந்நாட்டுள் 225 மைல் நீளம் கிழக்காக ஓடிக் கடலில் கலக்கிறது. மஞ்சிரா, பிரான்ஹிதா, இந்திராவதி சபரி ஆகிய நானகு துணைநதிகளை உடைய கோதாவரி யின் அழகையும் பரப்பையும், அது செய்யும் பயனையும் கண்ட கவியரசர் கம்பர், "சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதாவரியினை வீரர் (இராம லக்ஷ்மணர்)கண் டார்." என்று இராமாயணத்தில் புகழ்கிறார். கிருஷ்ணு வும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்தே தொடங்கி

இந் நாட்டில் 120 மைல் நீளம் ஓடி, ஆந்திரத்தை வளம்பெறச் செய்கிறது. கிருஷ்ணு நதியும் வற்ருத நீரை வழங்குகின்றது. இவையன்றி, வடபெண்ணை என்னும் நதி முதலாக இந்நாட்டில் பதினேழு சிற்ருறுகளும் ஓடுகின்றன.

கோதாவரியில் ஓர் அணைக்கட்டும் மூன்று கால் வாய்களும் அமைந்துள்ளன. இதனுல் 8,20,000 ஏக்கர் நிலம் பயிராகிறது கிருஷ்ணுவிலும் ஓரணைக்கட்டு விஜயவாடாவுக் கருகில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இரு கால் வாய்கள் மூலம் இதிலிருந்து 9,30,000 ஏக்கர் நிலப் பரப்புக்கு நீர் பாய்கிறது. வட பெண்ணையிலும் ஈரணைகள் உள்ளன. 1,67,500 ஏக்கர் நிலம் இவற்ருல் பயிரிடப் படுகின்றன. கோதாவரியில் இராமபாதசாகரும் கிருஷ்ணுவில் நந்திகொண்டா, புலிச்சிந்தலா, சித்தீஸ் வரம், வம்சதாரா, சபரி, சோமசிலா, துங்கபத்ரா, கண்டிகோட்டா முதலிய பல அணைகளும் நன்கு கட்டப் பட்டவுடன்,இந்நாடு இந்தியாவிலேயே சிறந்த நீர்வளம் நிறைந்த நாடாகவும், உணவு உற்பத்தியில் தலைசிறந்த இடமாகவும் இலங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நீர்வள மிக்குள்ளது போலவே ஆந்திராவில் நில வளமும் மிக்குள்ளது. மாங்கனீஸ், மைக்கா, பொன் இரும்பு, கல்நார். செம்பு, நிலக்கரி, எஃகு, குரோமைட் (Chromite) கிராபைட் (Graphite) வைரம், சுண்ணும்பு கந்தகம் (Sulphur), பைரிட்ஸ் (Pyrites) முதலிய விலை மதிப்புடைய உலோகப் பொருள்கள் ஆந்திர நாட்டில் பல இடங்களில் கிடைக்கின்றன. புகையிலைக்கும், நெசவுக்கும் இந் நாட்டில் மதிப்பு அதிகம். இராயல சீமை நாடுகள் கம்பள நெசவுக்கும், நெல்லூர் பசுக்

களுக்கும், குண்டூர் புகையிலைக்கும் உலகப் புகழ் பெற்றவை. விசாகையில் கப்பல் கட்டும் தளம் உள் ளது. கடற்கரை நாடுகளில் உப்பளங்களும் உண்டு. இவற்றால் ஆந்திர நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் பல உண்டு.

இராஜமஹேந்திரத்திலுள்ள ஆந்திரக் காகிதத் தொழிற்சாலை, கர்நூலில் வனஸ்பதி உற்பத்தி செய்யும் துங்கபத்திராத் தொழிற்சாலை, விஜயவாடாவிலுள்ள சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை, குண்டூர் புகையிலை, சணல் தொழிற்சாலை, மசூலிப்பட்டணத்திலுள்ள அறிவியற் கலைக் கருவிகள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, கூடூர் நெல் லூர் முதலியவிடங்களிலுள்ள மைக்கா தொழிற்சாலை, ஆதோனியில் உள்ள கம்பளத் தொழிற்சாலை முதலிய பல தொழிற்சாலைகளால் ஆந்திர நாடு தொழில் வளத் தில் சிறந்துள்ளது. வால்டேரில் உள்ள ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகம் கல்வியை வளர்க்க உதவுகிறது.

ஆந்திர நாட்டுச் சிற்பக்கலை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந் தது. ஹம்பியிலுள்ள கல்தேர் மண்டபங்கள், லேபாக்ஷி என்னும் இடத்திலுள்ள வாண ஓவியங்கள், விசாகையில் உள்ள புத்த ஸ்தூபிகள், அமராவதி யிலும் ஜக்கையப் பேட்டையிலும் உள்ள புத்தர் கதை களை விளக்கும் சிற்பங்கள், அஜந்தாக் குகைக்கோயில் கள் முதலியன ஆந்திரக் கலைஞர்களின் கற்பனைக் களஞ்சியங்கள் எனில், அது மிகையாகாது. குண்டூர் மாவட்டத்தில் பலநாடு தாலுக்காவில் கிருஷ்ணா நதிக் கரையில் உள்ள நாகார்ஜுனகொண்டா 1926-ஆம் ஆண்டில்தான் முதன் முதலாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. இந்த இடங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களி

லிருந்து இது இக்ஷுவாகு அரசர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமெனக் கருதப்படுறது. நாகார்ஜுனன் இவ்விடத்தில் வசித்ததாகவும் இங்குப் பல நாடுகளிலிருந்து புத்த சமயத்தினர் வந்து ஒருங்கு கூடினர் என்றும்கல்வெட்டுச் செய்திகளால் அறியலாம். புத்த சமயச் சிற்பங்கள் பலவற்றை இங்கே காண

நாகார்ஜுன கொண்டா புத்த மடாலயச் சிற்பங்கள்
உரிமை : தொல் பொருளாராய்ச்சி இலாகா, சென்னை.

லாம். பத்ராஜலம் ராமதாஸ், திருப்பதி அண்ணமாச்சார்லு, நந்திகாம வெங்கண்ணு முதலிய ஆந்திர இசைவாணர்களாலும், திருவையாறு தியாகராஜ சுவாமிகளாலும் தெலுங்கர்கள் இசைக்கலைக்கும் தெய்வ நெறிக்கும் அளவற்ற தொண்டாற்றியுள்ளனர். லேபாக்ஷி, தாடிபத்ரி, ஹம்பி முதலிய இடங்களில் உள்ள கோயில் மண்டபத் தூண்கள், மதுரையில் உள்ள இசைக் கற்

களைப்போல், பலவேறு குரலிசைக்கும் தன்மை உடையவை. நாடகம், நடனம் முதலிய கலைகளிலும் ஆந்திர நாடு முன்னணியில் உள்ளது.

ஆந்திராவில் பக்தபோதனு, வேமன்னு, கிருஷ்ண தேவராயர் போன்ற சிறந்த கவிஞர்களும் அரசர்களும், அந் நாளில் தோன்றி விளங்கினாற்போல இந் நாளிலும் பல கலைஞர்களும் அறிஞர்களும் உள்ளனர். அவர்களுள் நம் இந்தியக் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் உலகப் புகழ்பெற்ற தத்துவஞானி, டாக்டர் எஸ். இராதாகிருஷ்ணன், டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமய்யா முதலியோர் சிறந்தவர்கள். ஆந்திர நாட்டின் மேன்மைக்குப் பலர் உழைத்துள்ளனர். அவர்களுள் திரு. தேசபக்த கொண்டா வெங்கடப்பய்யா காந்தியடிகளால் மிரம்பவும் பாராட்டப்பட்டவர். உலகில் கிரிக்கெட் விளையாட்டில் புகழ்வாய்ந்த திரு. ஸி. கே. நாயுடு அவர்களும் ஓர் ஆந்திரரே.

இத்தகைய வளங்கள் எல்லாம் வாய்க்கப்பெற்ற ஆந்திர நாடு, "நாடென்ப நாடா வளத்தன" என்று திருவள்ளுவர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. இந்நாட்டுப் பிரிவினை நாளில், நம் இந்திய முதலமைச்சர் கீழ்க்கண்டவாறு இந் நாட்டை வாழ்த்தினார். "...இறுதியாக இப்போது ஆந்திர ராச்சியம் ஏற்பட்டுவிட்டது:......பல நாடுகள் அடங்கிய இந்தியக் குடும்பத்தில் புதிய அங்கத்தினராக வந்துள்ள ஆந்திர ராச்சியத்துக்கு நம் நல்லெண்ணங்களை யெல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்வோமாக. அது மட்டுமன்றி இப்புதிய ஆட்சி சிறந்து வாழ்வதற்கு நம்மால் இயன்ற அளவு நாம் உதவி செய்வோமாக."

பயிற்சி

பொருளறிக :

வரலாறு	அருங்கலை விநோதர்	உப்பளம்
மாவட்டங்கள்	சான்றோர்	ஓவியங்கள்
இலங்கும்	கவி	களஞ்சியம்
சான்று	ஐயம்	இசைவாணர்

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

அருங்கலை விநோதர், கற்பனைக் களஞ்சியம்.

விடை கூறுக :

1. முற்காலத்தில் நம் இந்திய நாடு எத்தனைச் சிறு நாடுகளாகப் பிரிந்திருந்தது? அவற்றுள் ஒரு சில நாடுகளின் பெயரைச் சொல்லுக.

2. ஆந்திரர் பண்டுதொட்டே சீரும் சிறப்பும் உடையவர் என்பதை எங்ஙனம் உணரலாம்?

3. ஆந்திர மாகாணம் எத்தனை மாவட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது? அவை யாவை? அம் மாகாணத்தின் பரப்பளவு, ஜனத்தொகை என்ன?

4. எப்பகுதிக்கு இராயலசீமை என்று பெயர்?

5. ஆந்திர நாட்டில் ஓடும் ஆறுகள் யாவை? அவைகளுள் சிறப்புடையன எவை?

6. ஆந்திர நாட்டிலுள்ள நீர்பாசன வசதிகள் யாவை?

7. ஆந்திர மாகாணத்தின் நிலவளம் எத்தகையது?

8. அம் மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?

9. ஆந்திரரின் கலை வளத்தைப் பற்றி எழுதுக.

10. ஆந்திராவில் தலை சிறந்த கவிஞர் யாவர்?

11. ஆந்திர நாட்டை வளமான நாடு என்பது மிகையாகாது—எப்படி?

6. இளமுது சூரியர்கள்

காலையில் கதிரவன் கிழக்கே உதயமாவதைக் கண்டு மகிழாதார் யாருமில்லை. மாலையில் மேற்கே வெயிலோன் மறைவதையும் கண்டு களிக்காதவரும் யாருமில்லை.இவ்விரு கட்சியும் வழங்கும் இயற்கையின் பழ் எல்லையற்றது. காலைச் செங்கதிர் கடுகி நடந்து சாலவும் ஒளிதரும். மாலைப்பொன்கதிர் ஒளியிழந்து யாவர்க்கும் ஓய்வும் அமைதியும் உதவும். காலைக் கதிரவனை இளஞ்சூரியன் என்றும், மாலைக் கதிரவனை முதுசூரியன் என்றும் கூறுவதுண்டு. இவ்விரு கதிர்களும் இணைந்து ஒரே காலத்தில் தோன்றுமானல் அக் காட்சி நம் சிந்தையைக்.கிளறும் விந்தையான காட்சியாயிருக்கும். இலக்கிய உலகிலும் இத்தகைய இளஞ்சூரியன் ஒன்றும் முதுசூரியன் ஒன்றும் இணைபிரியாமல் தமிழகம் எங்கும் உலாவித் தமிழர்கள் உள்ளத்திருளகற்றி ஓங்கிய புகழுடன் வாழ்ந்துள்ள வரலாற்றை நீங்கள் அறியின், அச்சூரியர்களின் பாவொளிக் கதிரால் உள்ளக்கிளர்ச்சி பெறுவீர்கள்.

இந்த இரு சூரியர்களும் சோழநாட்டில் **ஆமிலந்துறை** என்னும் **ஊரில்** ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுகளுக்குமுன் செங்குந்தர் மரபில் தோன்றினர். மூத்தவரை முதுசூரியன் என்றும் இளையவரை இளஞ்சூரியன் என்றும மக்கள் அழைத்தனர். ஆனல் இவ்விருவரும் உடன்பிறந்தவர்கள் அல்லர். அம்மான்சேயும் அத்தை மகனும் ஆய உறவு உடையவர்கள். முதுசூரியர் முடவராய்ப் பிறந்தார். இளஞ்சூரியர் குருட

ராய்ப் பிறந்தார். குருடர் முடவரைத் தோளில் தூக்கிக்கொள்ள, முடவர் வழி கூறிச் செல்வார். இவ்வாறே இவ்விருவரும் எங்கும் சென்று வருவது வழக்கம். இவர்கள் இணைபிரியாத இரட்டைக் கிளவிகள்போல் என்றும் ஒன்ருக வாழ்ந்தனர். கல்வி கற்றுப் பெரியவர்களாய்க் கவி பாடும் திறம் கைவரப் பெற்றனர். சிறு வயது முதலாக இவர்கள் இருவராகவே எங்கும் சென்றதால் இவர்களுக்கு **இரட்டையர்** என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. பின்னுளில் செல்வர்களை யடுத்துக் கவி பல பாடித் தம் வாழ்க்கையை நடத்தினர். குண நலம் சான்ற இவ்விரட்டையர்கள் புலவர் திலகங்களாய் விளங்கியதனுல் **இரட்டைப் புலவர்கள்** என்றும், இறைவனருளால் விரைந்து கவிகள் பாடும் ஆற்றல் பெற்றவராயிருந்ததாலும் சிவ வழிபாட்டில் சிறந்தவராய்த் திகழ்ந்ததாலும் **தெய்வப் புலவர்கள்** என்றும் மக்கள் இவர்களைப் பாராட்டி அழைத்தனர். அற்புதக் கவிஞர்கள் முடவரும் குருடருமாய் இருவரும் கற்பவர் வியக்குமாறு பொற்புறப் பாடுவது அருமையான செயலன்ருே?

இரட்டையர்கள் இறைவனையும் செல்வர்களையும் கண்டு பாடுங்கால் முதலிரண்டடிகளை முடவர் பாடுவர். பின்னிரண்டடிகளைக் குருடர் தொடர்ந்து முடிப்பது வழக்கம். இவ்வாறே இவர்கள் பல தனிப்பாடல்கள் பாடியுள்ளார். **தில்லைக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்** முதலிய சிறு காவியங்களைக் கவிச்சுவை மிகப் பாடியுள்ளனர். கலம்பகம் பாடுவதில் இரட்டையர்க்கு இணையில்லை என்று யாவரும் புகழ்ந்தனர். இதனை, "பண்பாய கலம்பகத்திற்கு இரட்டையர்

கள்" என்னும் செய்யுளடியால் அறியலாம். காஞ்சி புரம் ஏகாம்பர நாதரைப் பற்றியும் **உலா** என்னும் சிறு கவிதை நூல் ஒன்றும் இயற்றியுள்ளனர். கவி காளமேகம் என்ற ஆசுகவிப் புலவரும் இரட்டையர் களின் இனிய நண்பராய் இருந்து பாராட்டி இவர்களை ஊக்கியுள்ளார்: இரட்டையர்கள் நகைச்சுவை ததும்பப் பாடவல்லவர்கள்; தூய்மையான வாழ்க்கை யுடை யவர்கள்.

ஒருமுறை இரட்டையர்கள் தில்லைப்பதியில் தங்கி யிருந்தனர். அங்கு ஒரு புல்லனை வள்ளல் என்று அறி யாமல் போய் அரியபாடல் ஒன்றால் புகழ்ந்து பாடினர். ஆனால், புல்லன் இரட்டையர் அருமையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் குருடும் முடமும் கூடித் தொந்தரவு தருவ தாய்க் கருதி விரட்டினான். உடனே முடவர் பாடினர்:

"முடர்முன்னே பாடல் மொழிந்தால் அறிவரோ?
ஆடுஎடுத்த தென்புலியூர் அம்பலவா?

குருடர் இவ்வரைப்பாட்டைத் தொடர்ந்து கீழ்வரு மாறு பாடி முழுப் பாட்டாக்கினர்:

—ஆடகப்பூண்

செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகன் ஆனால்?

இப்பாடலைக் கேட்ட மூடச்செல்வன் நாணித் தலை குனிந்தான். அங்கிருந்த பிற அறிஞர்கள் இரட்டைய ரைச் சிறப்பித்தனுப்பினர்.

இரட்டையர்கள் கவி காளமேகத்தைப் போல வசை பாடுவதிலும் வல்லவர்கள். காவித் தண்டலம

என்னும் ஒரூரில் ஓமளநாதன் என்னும் பெயருடைய பெருஞ் செல்வன் ஒருவனிருந்தான். இரட்டையர்கள் தம் வறுமையால் அவனை அடுத்துப் புகழ்ந்துப் பாடிப் பரிசில் கேட்டனர். ஆனால் ஓமளநாதன் பரிசில் தராமல் இரட்டையர்களை இகழ்ந்து பேசினான். அவன் அண்டை வீட்டுக்காரனும் சேர்ந்துகொண்டு இரட்டையர்களை அவமானப் படுத்தினான். புலவர்கள் மனம் புண்பட்டது. "குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்தல் அரிது" என்பது குறள். புலவர்கள் அவர்களை இகழ்ந்து,

"ஒருகாவித் தண்டலம்வாழ் ஓமளநா தன்வீடு
இருகாலும் பற்றி எரிக—அருகாரும்
கம்பத்தான் வீடும் கலந்(து) எரிக; மற்றிவர்கள்
சம்பத்தெய் லாம்ஒழியத் தான்."

என்றொரு வசைப்பாடலை இருவரும் கலந்து பாடினர். அவ்வளவில் புல்லர் வீடுகள் தீப்பற்றி எரிந்து சாம்பலாயின. இதைக் கண்ணுற்ற அவ்வூர் மக்கள் புலவர்களுக்கு வரிசைகள் நல்கிச் சினத்தைத் தணித்தனர்.

ஒரு சமயம் இரட்டையர்கள் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றிருந்தபோது ஆணவமே உருவமான சம்பந்தாண்டான் என்பவன் புலவர்களை மதியாமல் இருந்தான். அவன் அச் சமயம் ஒரு நாவிதனிடம் தலைமயிர்க் கழிவு செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போது இரட்டையர்கள் அவ்வழியில் சென்றனர். அவர்கள் அவன் ஆணவம்பிடித்தவன் என்பதை ஏற்கெனவே கேள்விப்பட்டிருந்ததால் அவனைப் புகழ்ந்து பாடாமல் சென்றனர். அவன் அவர்களை அழைத்துத் தன்பேரில் "மன்" என்று தொடங்கி "மலுக்கு" என்று முடியும் வண்ணம்

ஒரு வெண்பாப் பாடுமாறு கட்டளையிட்டான் ; அவனை அவமானஞ் செய்யக் கருதி மூத்தவர் :

''மன்னு திருவண்ணு மலைச்சம்பந் தாண்டார்க்குப்
பன்னு தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்?''

என்று பாடினார். அதைத் தொடர்ந்து இளையவர்,

'' மின்னின் இளைத்த இடைமாதர் இவன்குடுமி பற்றி
வளைத்திழுத்துக் குட்டா மலுக்கு.''

என்று கூறினார். நுணலும் தன்வாயால் கெடுவது போலச் சம்பந்தாண்டான் இப்பாடலைக் கேட்டு அவமதிப்புற்றான்.

வழிப்பயணம் செய்கையில் இரட்டையர்கள் ஒரு முறை மதுரையில் தங்கினர் ; அங்குப் பொற்றாமரைக் குளத்தில் நீராடினர். குருடர் துணியை நனைத்துக் கல்லில் துவைத்து வரும்போது அது நழுவி நீரில் தொலைவில் விழுந்து மூழ்கிவிட்டது. அவர் குருடராகையால் அதனைப் பல இடங்களில் தடவித் தேடினார். குருடரைக் கண்ட அவர் மைத்துனரான முடவர் உறவு முறையால் கேலியாக,

'' அப்பிலே தோய்த்திட்டு அடுத்தடுத்து நாம் அதனைத்
தப்பினால் நம்மை அது தப்பாதோ?''

என்று பாடி நகைத்தார். குருடர் உடனே,

—'' அப்படியே

ஆனாலும் கந்தை ; அதிலுமோர் ஆயிரம் கண் ;
போனால் துயர்போச்சு ; போ.''

என்று வறுமையிற் செம்மை தோன்றப் பதிலிறுத்தார். மீண்டும் முடவர்,

"கண்ஆ யிரமுடைய கந்தையே; ஆனாலும்
தண்ணீர் குளிரையுடன் தாங்காதோ?"

என்று கேட்க, அதற்குக் குருடர்,

"........எண்ணாதீர்

இக்கலிங்கம் போனாலென்? ஏகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்கம் உண்டோ துணை!"

என்று சளைக்காமல் பதில் கூறினார். அச்சமயம் இறைவனேவலால் அங்கு வந்த ஒருவன் நீருள் மூழ்கி அவ்வாடையை எடுத்துத் தந்து வேண்டிய உபசாரமும் செய்தான்.

மற்றொரு சமயம் பிள்ளையார் கோயில் ஒன்றில் தம் மூட்டையை வைத்துவிட்டு நீராடித் திரும்பி வந்தனர். வந்து பார்த்தால் மூட்டை களவு போய்விட்டது. இரட்டையர் பிள்ளையாரே தம் பொருளைத் திருடிக் கொண்டதாக எண்ணினர். உடனே வஞ்சப் புகழ்ச்சியாக ஒரு கவிதை பாடினார்கள்.

"தம்பியோ பெண்திருடி; தயா ருடன்பிறந்த
வம்பனோ நெய்திருடும் மாமாயன்—அம்புவியில்
மூத்தபிள்ளையாரே, முடிச்சவிழ்த்தீர்; போமோநும்
கோத்திரத்துக்(கு) உள்ள குணம்?",

அவ்வேளையில் அங்கு வந்த அவ்வூர்ச் செல்வர் இரட்டையர் பொருளிழந்து தவிப்பதையறிந்து அவர்களுக்கு நிறையப் பொருள் தந்து ஆதரித்து வழியனுப்பினார்.

இவ்வாறு இரட்டையர்கள் பாடிய தனிப்பாடல்கள் பலப்பலவாகும்; அவை படிக்கப் படிக்க இன்பத்தேன் பிலிற்றும் இனிய கவிதைப் பூங்கொத்துக்களாகும். மாணவ மணிகளே, நீங்கள் மேல் வகுப்பில் அவற்றைத் தவறாமல் படித்து மகிழ்வீராக.

பயிற்சி

பொருள் கூறுக :

கதிரவன்	அந்தகன்	பிலிற்றும்
கதிர்	செந்திரு	பதிலிறுத்தார்
கலம்பகம்	சம்பத்து	கலிங்கம்
புல்லன்	நுணல்	சான்ற

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக :

எல்லையற்ற, இணைபிரியாமல், ஒருகாலும், இருகாலும், கண்ணுற்ற.

விடை தருக :

1. இளமுறி சூரியர்களின் நட்பை விளக்குக.

2. இவர்களுக்கு இரட்டைப் புலவர்கள் என்றும் தெய்வப் புலவர்கள் என்றும் பெயர்வரக் காரணம் என்ன?

3. இரட்டையர் கலம்பகம் இயற்றுவதில் வல்லவர்கள் என்பதற்குச் சான்று தருக.

4. தில்லைப்பதியில் இரட்டையர்களின் சிறப்பு எவ்வாறு வெளிப்பட்டது?

5. இரட்டையர்கள் வசை பாடுவதிலும் வல்லவர்கள் என்பதைக் காட்டும் நிகழ்ச்சியை விளக்குக.

6. சம்பந்தாண்டான் இரட்டையர்களால் எவ்வாறு அடக்கப்பட்டான்?

7. மதுரையில் பொற்றாமரைக் குளத்தில் இரட்டையருக்குள் நடந்த உரையாடலை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் எழுதுக.

8. 'போமோ நும் கோத்திரத்துக்குள்ள குணம்'— இதனை இடஞ் சுட்டி விளக்குக.

9. இப்பாடத்தில் சூரியன் என்னும் பொருளில் வந்துள்ள சொற்களை எடுத்துக் கூறுக.

இலக்கணம்:

தஞ்சைக் கோயிலின் கோபுரம் வானை முட்டும் உயர்முடையது.

இங்ஙனம் வியப்பை உண்டாக்குவதற்காகப் புலவர்கள் இயல்பாக உள்ளத்தை உயர்த்திக் கூறுவதற்கு உயர்வு நவிற்சி யணி என்று பெயர்.

அணி என்பது புலவர்கள் தாம் கூறும் செய்தியை அழகுபடுத்திக் கூறும் முறையாகும்.

அவள் ஒளிமுகம் கண்டு நிலவு நாணம்கொண்டு மேக மண்டலத்தில் மறைந்தது.

நிலவு மேகத்தில் மறையும் இயல்பான செயலை, 'நாணம்கொண்டு மேகமண்டலத்தில் மறைந்தது' எனப் புலவர் தம் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறுவதால் இது தற்குறிப் பேற்ற அணியின் பாற்படும்.

யானை சிறிய கண்ணும் பெரிய தலையும் உடையது. இங்ஙனம் முரண்படச் சொற்களை அமைத்து எழுதுவது முரண் அணியாகும்.

7. அன்னையின் கண்ணீர்

திருப்பத்தூர் காரைக்குடியிலிருந்து மதுரை செல்லும் வழியில் இருக்கிறது. இங்கு இருந்த கோட்டையை மருது சகோதரர்கள் முன்பு கும்பினியாரிடமிருந்து கைப்பற்றியிருந்தார்கள். இப்போது அதே கோட்டையில் கும்பினியார் சின்னமருதுவையும் பெரியமருதுவையும் சிவஞானத்தையும் தூக்கிலிட்டார்கள்.

"ஒப்பிலி மருதுபெற்ற, தப்பிலி சிவத்தத் தம்பி
ஊமையன் பேச்சைக்கேட்டுச் சீமையைப் பறிகொடுத்துத்
திருப்பத்தூர்ச் சந்தியிலே தென்னையிலே தொங்கு
றுண்டா."

என ஒரு பாட்டுக்கூட யாரோ ஆங்கில அனுதாபியால் அப்போது பாடப்பட்டது.

சிறிது பட்டாளந்தான் திரண்டு அங்கே
மருதுபாண்டியனைப்பிடித்து
துரைமகன் சிவஞானத்தையு மொரு
தூக்கு மரத்திலே தான் போட்டார்.

தூக்கிலிடுமுன், "உமக்கு ஏதேனும் இறுதி விருப்பம் உண்டா ?" என்று கும்பினியான் கேட்டதற்குப் பெரிய மருது ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். "நான் முள்ளால் கீறியனவும், சொல்லால் கூறியனவும், எள்ளால் இறைத்தனவும் ஆகிய தருமங்கள் அவரவர்களுக்கு விடப்பட வேண்டும்," எனக்கேட்டுக்

கொண்டார். அதன்படி அந்தத் தருமங்கள் விடப் பட்டன. அண்ணன் தம்பி ஆகிய இருவருடைய சவங்களும் காளையார் கோயில் எதிரில் அடக்கம் செய்யப்பட்டன. அவர்களுடைய சந்ததியார் இன்றும் அரண்மனைச் சிறுவயல் கிராமத்தில் வசதியிழந்து அரண்மனைச் சேருவைக்காரர்கள் என்ற பெயருடன் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இதன்பின் ஊமைத் துரையையும், அவர் சகோ தரனையும் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் பழைய பீரங்கி மேட் டில் மரம் நட்டுத் தூக்கிலிட்டார்கள்.

ஊமைத்துரை கடைசி வரையில் பிடிபடவே இல்லை என்று கூறுவாரும் உண்டு. இன்னும் பலரோ ஊமைத்துரை திண்டுக்கல் மலைமேல் உள்ள வேலில் பாய்ந்து உயிரைப் போக்கிக்கொண்டார் எனக் கூறு வார்கள். நமது கவிஞரோ, காளையார் கோயிலிலிருந்து தப்பிய ஊமைத்துரை கன்னிவாடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு வீட்டில் பசிக்கு உணவருந்திப் படுத்திருக்கையில் இவர் வரவைக் கண்ட ஒரு பெண் இவரை ஊமைத் துரையென அறிந்து,

ஊமைத் துரையென்று தானறிந்து மெல்ல
உள்தாழ்ப்பாள் போட்டுக் கதவடைத்து
தாமதஞ் செய்யாமல் அம்பலத்தில் வந்து
சாடை சொன்னாள் அந்த மங்கையுந்தான்.

ஆயிரப் பொன்னிப்போ தாருமென்றாள் எனக்(கு)
ஐந்நூறு ரூபாக்கள் வேண்டாமென்றாள்
வாய்பேசா மன்னவன் ஊமைத்துரை தன்னை
வந்து வளைத்துப் பிடியுமென்றாள்.

ஊரம்பலத்தில் அவள் கூறிப் பரிசு கேட்டதாகவும், உடனே கும்பினியார் ஓடி நல்ல நித்திரையில் அவ்வரைப் பிடித்து விலங்கிட்டு விட்டதாகவும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இவரும் ஊமைத்துரையைப் பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் தூக்கிலிட்டதாகத்தான் கூறுகிறார். வெல்ஷ் துரையும் இதையே உறுதிப்படுத்துகிறார்.

"பார்க்கப் பயமா யிருக்குதென் றுஅந்தப்
பாஞ்சை நகரத்து வைகையிலே.
தூக்கு மரத்திலே தான்போட்டு—இனிக்
கூக்குரல் சத்தம் ஒழிந்ததென்று

பாஞ்சால நாட்டிலே ஊமைத்து ரையாலே
பட்ட பாடுகள் போதுமென்று
மூஞ்சது தெய்வ மறியுமென்று அங்கே
காஞ்சல்லோ போகுது பட்டாளம்."

தூக்கிலிட்ட இடமாகிய பீரங்கி மேடும், வெள்ளைக்காரர் நினைவாகக் கற்களும் தவிர மற்ற இடங்கள் முழுவதையும் இடித்து உழுது உப்புடன் வரகைக் கலந்து விதைத்தார்கள்: ஆமணக்குச் செடிகளை நட்டார்கள். பூகோளப் புத்தகங்களிலும் தேசப் படத்திலும் பாஞ்சாலங்குறிச்சி என்ற பெயரே இல்லாமல் அழித்தார்கள். பாஞ்சாலங்குறிச்சி நாட்டைப் பிரித்து அந் நாட்டில் உள்ள ஆறு மாகாணங்களில் நான்கை எட்டையபுரத்தாருக்கும் இரண்டை மணியாச்சிப் பாளையக்காரருக்கும் பரிதானம் வழங்கினார்கள். ஊமைத்துரை மருது முதலியவர்களுடன் சேர்ந்து இணை பிரியாது போரிட்ட எழுபது வீரர்களையும், சின்ன மருதுவின் அருமை மைந்தன் பதினெட்டு வயது இளைஞன்

துரைசாமியையும் ஆயுள் தண்டனை விதித்துத் தூத்துக்குடிக்குக் கொண்டுபோய் அங்கிருந்து கடல் கடந்து தவிக்கும்படி பினங்குக்கு அனுப்பி விட்டார்கள்.

இதைப்பற்றி, உடன் இருந்து நிகழ்ச்சிகளை எழுதி வந்த வெல்ஷ் துரை பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

"ஏராளமான உயிர்க் கொலைகளுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் காரணமாயிருந்த இந்தப் போர், பின்னல் உயிர் வாழ்பவர்களுக்குப் பெருமை தராத வகையில் முடிந்தது" இந்தக் கொடுமையில் கும்பினியார் ஈடுபட்டதே தவறு. இப்போரே அநீதியானது என்ற எண்ணத்துடன் சுத்த வீரர்களைத் தூக்கிலிடுவதையும் உள்நாட்டு வீரர்களை ஒண்டவந்த ஆங்கிலேயர் நாடு கடத்துவதையும் பொருமல் உள்ளம் பொருமி ஆங்கில அதிகாரியாகிய வெல்ஷ்துரையே இங்ஙனம் எழுதியுள்ளார்.

இதன் பின், கும்பினியார் 1801-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 26-ஆம் நாள் அன்று கவர்னர் லார்டு கிளைவ் பெயரால் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டுத் தென்னடு முழுவதையும் தங்கள் ஆளுகையின்கீழ்க்கொண்டு வந்தார்கள்.

தூக்கிலிடுமுன் ஊமைத்துரை இறுதியாக ஏதேனும் உரைத்தாரா? அவர் ஒன்றும் சொல்லியதாகத் தெரியவில்லை. அவர் வாய்ச்சொல் வீரரல்லர். அதனல் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். அல்லது, "இருக்கும் போது சொன்னதையே கேளாத மக்கள் இறக்கும் போது சொல்வதையா கேட்கப் போகிறார்கள்?" எனவும் நினைத்திருக்கலாம்; ஏனெனில் கட்டபொம்முவைத் தூக்கிலிட்டபோது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஊமைத்துரை விடுத்த செய்தியில், "என் பேச்சைக் கேளாதவர்

கும்பினியாருக்குப் புல்லும் விறகும் குதிரை முளை யும் சுமப்பீர்கள்" என எச்சரித்துக் கூறினார். அதற்குத் தமிழ்நாடு செவிசாய்த்திருந்தால் தமிழ்நாட்டின் சரித் திரமே வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். முடிவாக, "என் றும் தலைவணங்காத தமிழ்நாடு இன்று ஆங்கிலேயருக்கு அடிபணிந்து விட்டது. நம் சகோதரர் கட்டபொம்மு துரை சென்ற இடத்துக்கே நாமும் செல்வோம்!" என்றும் எண்ணியிருக்கலாம். அந்த ஊமைத்துரை யின் உள்ளம் அப்போது என்ன நினைத்தது என்பதை வாய் படைத்த நம்மால் சொல்ல முடியாது.

ஊமை இறந்தார்; வாயுள்ளவர்கள் அழுதார்கள். ஊமை விடுதலை பெற்றார்; வாயுள்ளவர்கள் அடிமை யாயினர். இதைக் கண்டாள் தமிழன்னை. எப்பொழு துமே, பெற்றவளுக்கு எந்தப் பிள்ளை ஊனமுடையதோ அந்தப் பிள்ளைமேல் மிகுந்த அன்பிருப்பது இயற்கை அதிலும், இந்தப் பிள்ளையோ ஊமைக் குழந்தை. ஒரு பேச்சுப் பேசியதில்லை. உல்லாசவாழ்வு வாழ்ந்ததில்லை. உலகில் பிறந்த நாள் முதல், இறந்த நாள்வரை தாயின் தொண்டு ஒன்றைத் தவிர வேறு எதையும் செய்த தில்லை. அந்த அருமருந்தன்ன மைந்தன் தன் தாயின் சேவையிலேயே இறந்தவுடன் தமிழ்த் தாய் கலங்கி அழுதாள்; கண்ணீர் வடித்தாள். அந்த ஆண்டில் தாமிர வருணியில் தண்ணீர் ஓடவில்லை. தமிழ்த் தாயின் கண்ணீரே ஆறாகப் பெருகி ஓடியது.

தமிழன்னைக்குத் திருநெல்வேலிச் சீமையில் இரண்டு ஊமைகள் பிறந்தார்கள். ஓர் ஊமை பாடினார். மற்றோர் ஊமை பாடல் பெற்றார். முதல்வரோ தம்மை மொழிக்கு அர்ப்பணம் செய்தார். மற்றவரோ

தம்மை நாட்டுக்குத் தியாகம் செய்தார். முதல்வர் மொழிக்காக வாழ்வைத் துறந்து துறவியானார். பின்னவர் நாட்டுக்காக வாழ்வு, உயிர் இரண்டையும் துறந்தார். இருவர் புகழும் காசி முதல் கன்னியாகுமரி வரை பரவியது. ஒரு பிள்ளை **குமர குருபரன்**. மற்றொரு பிள்ளை **குமாரசாமி நாயக்கன்**. இத்தகைய குமாரர்களைப் பிரிந்த அன்னை குலுங்கக் குலுங்க எழுபதாண்டுகள் அடிமைச் சிறையில் அலறித் துடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அதன்பின் 1871-ஆம் ஆண்டில் அந்தப் புண்ணிய பூமியிலே ஒரு சிதம்பரம் அவதரித்தார். பிறகு ஒரு பாரதி தோன்றினார். இருவரும் தமிழ் நாட்டுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் முந்திய ஊமைகள் செய்த அரிய செயலையே செய்தார்கள். பாஞ்சாலங்குறிச்சி மண்ணின் பழம் பெருமையை எடுத்துக் காட்டினார்கள். திருநெல்வேலியின் பெருமையைத் திரும்பவும் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் துவக்கிய முயற்சியில் அன்னை விடுதலை பெற்றாள். இதிலே தமிழன்னைக்கு அளவு கடந்த ஆனந்தமே; ஆனால் அதே சமயத்தில் முன்பு இறந்த பிள்ளைகளையும் அன்னை மறந்துவிட முடியுமா? அவர்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய கடமையை நாம் செய்யும் வரை மறக்க முடியாது.

'பாண்டிய தேசம் மிகவாழி ஊமைப்
பட்டத்து ராசன் இனிவாழி'

என நமது கவிஞர் வாழ்த்துப் பாடியிருக்கிறார். அவர் பாட்டு பொய்க்கக் கூடாது என்பதில் ஊமைத்துரையின் மரபினர் வாழ்க்கை வசதியில் நாம் பெருமைப்படும் நிலையில் இல்லை. இதைத் தமிழ் நாடு உணர்ந்து

விரைவில் ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும். இன்று அந்தப் பாஞ்சை நகரம் இருக்கும் இடம் தெரியாமல் அழிந்து கிடக்கிறது. அந்த இடத்தைத் தமிழ் நாட்டின் வீரர்கள்(உள்ளப்) பயிற்சிபெறும் புனித பூமியாக ஆக்க வேண்டும். கட்டபொம்முவைத் தூக்கிலிட்ட இடத்தில் தக்க ஞாபகச் சின்னம் நாட்டவேண்டும். தமிழ்நாட்டின் தலைநகரமாகிய சென்னையம்பதியிலும் சிறந்த முறையில் ஒரு தகுந்த நினைவுச் சின்னம் அமைக்க வேண்டும், இவையெல்லாம் நம் அரசும் நாடும் செய்ய வேண்டியவை.

ஆனால் நாம் செய்யவேண்டுவது என்ன? இதைப் படித்த நாம், அன்று கும்பினியார் செய்த அநீதிகளுக்காக இன்றிருக்கும் ஆங்கில நண்பர்களைப் பழிக்க வேண்டுவதில்லை. அன்று காட்டிக் கொடுத்தார்களே என்பதற்காக இன்றிருக்கும் சந்ததியாரை ஏச வேண்டுவதில்லை. அன்று நமது மானத்தைக் காக்கப் போரிட்ட கட்டபொம்முவையும் ஊமைத்துரையையும், பாதர் வெள்ளை, பொட்டிப் பகடை, கறுப்பன் காலடி முதலிய வீரர்களையும் வாழ்த்தி வணங்குவதோடு அவர்கள் காட்டிய வழியில் நாட்டைக் காப்பவர்களாக நின்று புனிதத் தமிழ்நாட்டின் புத்திரர்களாக விளங்குவோமாக. தமிழ் நாட்டின் மானத்தைத் தாயின் மானத்தைப்போல் காப்போமாக. செப்பேடு தந்த செல்வமாகிய கட்டபொம்முவின் தம்பிப் பாட்டை 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் நமக்காகப் பாடி வைத்த ஊர் பேர் தெரியாத, அந்தக் கவிஞருக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வோமாக, வணக்கம்.

'வாழிய செந்தமிழ், வாழ்கநற் றமிழர்,
வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு.'

—ஆனந்த விகடன்.

பயிற்சி

பொருளறிக:

சாந்தி	பரிதானம்	அடிமைச்சிறை
இறைத்தல்	பொறுமல்	செப்பேடு
அம்பலம்	பொருமி	பதி
சாடை	துறந்து	ஏசுதல்

வாக்கியங்களில் அமைக்க:

செவி சாய்த்தல், அடிபணிந்து, இணைபிரியாது. அரு மருந்தன்ன.

விடை கூறுக:

1. மருது சகோதரர்கள் எந்த இடத்தை ஆண்டு வந்தனர்?
2. பெரிய மருதுவின் இறுதி விருப்பம் யாது?
3. சேருவைக்காரர்கள் என்பவர்கள் யாவர்?
4. ஊமைத்துரையைக் காட்டிக்கொடுத்தது யார்? அதற்காக அவன் கேட்ட பரிசு யாது?
5. ஆங்கிலேயர் ஊமைத்துரையை எப்படிச் சிறைப் படுத்தினர்?
6. பாஞ்சாலங்குறிச்சி வீரர்களுக்கு ஆங்கிலேயர் இழைத்த கொடுமைகள் எவை?
7. இக்கொடுமைகளைப் பற்றி வெல்ஷ் துரை கூறுவன யாவை?
8. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஊமைத்துரை விடுத்த இறுதிச் செய்தியை விளக்குக.
9. 'அந்த ஆண்டு தாமிரவருணியில் தண்ணீர் ஓடவில்லை' எப்போது? ஏன்?

10. திருநெல்வேலிச் சீமையில் பிறந்த இரண்டு அடிமைகள் யாவர்? அவர்களால் நாட்டுக்கு உண்டான பெருமை யாது?

11. நம் கடமைகள் யாவை?

இலக்கணம் :

தக்க இடங்களில் தக்க நிறுத்துக் குறிகளை இடுக.

1. நான் முள்ளால் கீறியனவும் சொல்லால் கூறியன வும் எள்ளால் இறைத்தனவும் ஆகிய தருமங்கள் அவரவர் களுக்கு விடப்படவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்

2. அடிமைத்துரை விடுத்த செய்தியில் என் பேச்சைக் கேளாதவர்கள் கும்பினியாருக்குப் புல்லும் விறகும் குதிரை முளையும் சுமப்பீர்கள் என எச்சரித்துக் கூறினர்

3. அடிமை இறந்தார் வாயுள்ளவர்கள் அழுதார்கள் அடிமை விடுதலை பெற்றார் வாயுள்ளவர்கள் அடிமையா யினீர்

8. நாலும் இரண்டும்

'ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி; **நாலும் இரண்டும்** சொல்லுக் குறுதி' என்னும் பழமொழியின் பொருளை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். 'பழகுதமிழ்ச் சொல்லருமை **நாலிரண்டில்**' என்னும் பழமொழியையும் நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். நாலும்இரண்டும் என்னும் சொற்கள் இரண்டும் முறையே நாலடியாரையும் திருக்குறளையும் குறிப்பனவாகும். சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இனியது திருக்குறள். இஃது உலகப் பொது மறை. இஃது எல்லாக் காலத்துக்கும் எல்லாச் சமயத்துக்கும் குலத்துக்கும் பொதுவான நீதிகளைக் கூறுவதாகும். குறுகிய செய்யுட்களால் அரிய செய்திகளைத் தெரிவிப்பதாகும். நாலடியாரும் திருக்குறளுக்கு அடுத்து அதனோடொத்த சிறப்புடையதாக விளங்குகிறது. இவ்விரு நூல்களும் புலவர் பலருக்கும் மேற்கோள் நூல்களாகப் பயன்படுகின்றன. இவ்விரு நூல்களும் ஆங்கிலம், லத்தீன் போன்ற பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவர்கள் இளமை முதலே இந் நூல்களையும் முறையாகப் பயில்வராயின், அறிவுச் செல்வம் நிரம்பப் பெற்று, அறநெறி வாழ்க்கை நடத்திப் பேரும் புகழும் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது **கல்வி**. கல்வியைப் பற்றி இந்நூல்கள் கூறும் கருத்துக்களை இங்குப் படித்து இன்புறுவோம்.

திருக்குறள்

1. கற்றற்குத் தகுந்த நூல்களைக் குற்றமறக் கற்றல் வேண்டும். அங்ஙனம் கற்ற பின்னர் கற்ற நூல்களில் கூறியவாறு நடக்க முயலுதல் வேண்டும்.

2. 'எண்' என்று கூறப்படும் கணக்கு நூலும் 'எழுத்து' என்று கூறப்படும் இலக்கண இலக்கிய நூல்களும் ஆகிய இவ்விரண்டும் இவ்வுலகத்தில் வாழ விரும்பும் மக்களுக்குக் கண்கள் போன்றவை என்று சான்றோர் கூறுவர்.

3. கற்றறிந்தவர்களே கண்ணுடையவர்கள் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவர். கல்லாதவர்கள் முகத்தில் இரு கண்களைப் பெற்றிருப்பினும் அவை கண்கள் அல்ல. அவர்கள் தம் முகத்தில் இரண்டு புண்களை உடையவர்களே ஆவார்கள்

4. பலரும் இன்புறும் வண்ணம் மக்களிடம் அளவளாவி, 'இனி இவரை மீண்டும் எப்போது காண்போம்' என்று நினைந்து வருந்துமாறு அவர்களை விட்டுப் பிரிதல் கல்வியிற் சிறந்த புலவர்களின் தொழிலாகும்.

5. செல்வர்களிடம் வறிஞர்கள் ஏங்கி நின்று பணிவுடன் கேட்டுப் பொருளைப் பெறுவர். அதுபோலக் கல்வியுடையவர்களிடம் கல்லாதவர்கள் அக் கல்வியறிவைப் பெறும் பொருட்டு ஏங்கி நின்று பணிவுடன் கேட்டறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் கற்றவரே உயர்ந்தோராவர். அங்ஙனம் கல்லாதவர் பலராலும் கடையராகவே கருதப்படுவர்.

6. மணலில் தோண்டிய கிணறு எவ்வளவு இறைக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கு ஏற்ப நீர் சுரக்கும். அதுபோல மக்களுக்கு அறிவானது அவர்கள் எவ்

வளவு படிக்கின்றூர்களோ அந்த அளவுக்கு ஏற்ப விளக்கமடையும்.

7. கல்வியில் சிறந்த ஒருவனுக்கு எந்த நாடும் அவனுடைய சொந்த நாடுபோன்று இன்பம் பயப்ப தாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே எந்த ஊரும் அவனுடைய சொந்த ஊர் போன்று அவனுக்கு இன்பத்தைத் தரும். இதனை அறிந்திருந்தும் ஒருவன் தான் இறக்கும் வரையில் கல்வி கற்காமலேயே காலங்கழிப்பது என்ன காரணமோ தெரியவில்லை.

8. ஒரு பிறப்பில் ஒருவன் கற்று அதனுல் பெற்ற அறிவானது அவனுக்கு அப்பிறவியோடு இல்லாமல் அடுத்து வரக்கூடிய எழுவகைப் பிறவியிலும் பாதுகாப்பினைத் தரும் தன்மையுடையதாகும்.

9. தாம் இன்புறுவதாகிய கல்வியினுல் உலகத்தாரும் இன்பமடைகின்றனர். அங்ஙனம் தமக்கும் பிறர்க்கும் இன்பம் அளிக்கக் கூடிய பெருமை கல்விக்கிருப்பதால் அத்தகைய கல்வி கற்ற பெரியோர்கள் மேலும் மேலும் விரும்பிக் கற்பர்.

10. ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்விச் செல்வமேயாகும். அதைத் தவிர ஏனைய பொன்னும் மணியுமாய செல்வங்களெல்லாம் சிறந்த செல்வங்கள் ஆகா.

நாலடியார்

1. தலைக் குடுமியின் அழகும், மடிப்புள்ள ஆடையினது கரையின் அழகும், மஞ்சளின் அழகும் அழகாக மாட்டா. மனத்தில், யாம் நற்குணமுடையோ மென்று

காண்கின்ற கோணுதல் இல்லாத் தன்மையால் கல்வி யால் உண்டாகும் அழகே அழகாகும்.

2. கல்வி, இம்மைப் பயனாகிய தத்துவ ஞானத்தைக் கொடுக்கும். பிறருக்குக் கற்பித்தாலும் குறையாமல் மேன்மேலும் வளரும். தம்மைப் புகழால் நெடுந்தூரம் விளக்குமாறு செய்யும். தாங்கள் உயிருள்ளவராக வாழும் வரையில் அழிவதில்லை ஆதலால் யாம் கல்விபோல அறியாமையாகிய நோயை நீக்கும் ஒரு மருந்தை எத்தன்மையான உலகத்திலும் காணவில்லை.

3. தாழ்வாய உவர் நிலத்தில் உண்டான உப்பைப் பெரியோர் விளைகின்ற நல்ல நிலத்தில் உண்டான நெல்லினும் சிறந்ததாகக் கொள்வார்கள். அது போலவே இழிந்த குலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் நூல்களைக் கற்று அவற்றின் பொருளை அறிந்தவர்களை உயர்வாய இடத்தில் வைத்துப் பெருமைப் படுத்துதல் வேண்டும்.

4. கல்வியானது கொள்ளப் பெற்ற இடத்திலிருந்து பிறரால் கவரப்படமாட்டாது. கல்வியைக் கொள்பவர் தக்கவராகக் கிடைத்து அவருக்கு கொடுத்தால் அதனால் குறைதல் இல்லை. மிகுந்த சிறப்பினாலே அரசர்கள் பொறாமை காரணமாகக் கோபித்தாலும் கல்வியைக் கவரமாட்டார்கள். ஆதலால் ஒருவன் தன் மக்களுக்குச் செல்வம் என்று சேர்த்து வைக்கத்தக்கது கல்விப் பொருளே யாகும்

5. கல்வி கடல்போல் பரந்துள்ளது: கரையற்றது. கற்பவர் ஆயுள்நாள் மிகவும் குறுகியது. அவ்வாழ் நாளிலும் கற்க வொட்டாமல் தடைசெய்யும்.

பிணிகள் பலவாகும். ஆதலால் நீரைப் பிரித்து விட்டுப் பாலை மட்டுமே குடிக்கும் அன்னப் பறவை போல நூல்களின் தன்மைகளைத் தெளிவாக ஆராய்ந்து சாரமானவற்றையே அறிஞர்கள் கற்பார்கள்.

6. தாழ்ந்த குலத்தவனாயினும் மீகாமனைக் கொண்டே ஆற்று வெள்ளத்தைக் கடத்தல் வேண்டும். அதுபோலக் கற்றறிந்தவன் தாழ்ந்த குலத்தவனாயினும் அவனைத் துணையாகக் கொண்டே சிறந்த நூற்பொருளை அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். பிறப்பினால் ஏற்படும் பெருமையைவிடக் கல்வியினால் உண்டாகும் பெருமையே சிறந்ததாகும்.

7. குற்றமில்லாத பழமையான நூற் கேள்விகளின் தன்மையை உடையவர்களும், பகைமைக்குணமும் இல்லாதவர்களும், மதிநுட்பம் வாய்ந்தவர்களுமாகிய கற்றறிந்தார் குழுவினுள் கூடியிருந்து இன்புறுதலை விட இன்பம் தருவதாயின் பரந்த தேவருலகைக் காண்போமாக. அஃது கற்றவருடன் கூடி மகிழ்தலினும் இனியதன்றாதலின் நாம் அதைக் காண வேண்டுவதில்லை.

8. நல்ல புத்தகங்களைப் படித்து அவற்றின் பொருளை உணர்ந்தவர்களது நட்பு நுனியிலிருந்து அடிவரையில் கரும்பைத் தின்பது போலத் தொடர்பாக இனிமை மிகும். ஆனால் கற்கும் பண்பில்லாத அன்பற்ற அற்பர்களின் நட்பு, அக் கரும்பை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் தின்றாற்போல வரவர இனிமை குறையும் தன்மையுடையதாகும்.

9. பழமையான சிறப்பும் ஒளிபொருந்திய சிற

மும் உடைய பாதிரி மலரை அடைவதால் புதிய பானை ஓட்டானது தன்பாலில் உள்ள குளிர்ந்த நீருக்குத் தான் நறுமணத்தைக் கொடுத்தல் போலத் தாம் படியாதவர்களே யானாலும் படித்தவர்களைச் சேர்ந்து ஒழுகின் அப்பழக்கத்தினால் நாடோறும் நல்லறிவு உண்டாகப் பெறுவர்.

10. அளவு மிகுந்த கல்வித்துறையில் தத்துவ ஞானத்தைக் கொடுக்கும் சாத்திரங்களைக் கல்லாமல் இவ் வுலகத்துக்கே பயன்படும் வேறு புத்தகங்களைப் படிப்பது முழுவதும் கலகலவென்று கூவுமளவே யாம். அவற்றைக் கொண்டு பிறவித் துன்பங்களில் தடுமாறுதலை நீக்கும் தன்மையை அறிபவர் இல்லை. ஆகையால் தத்துவ நூற்பயிற்சிக்கு வேண்டிய அளவு ஏனைய நூல்களையும் கற்றல் வேண்டும்.

பயிற்சி

பொருளறிக :

இலக்கியம்	உவர்நிலம்	குழு
வறிஞர்	சாரம்	எழுமை
ஏற்ப	மதிநுட்பம்	மணி

வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக :

வாய்த்த, அளவளாவி, இம்மை, வாழுமளவும், சாரமான.

விடை தருக :

1. மக்களுக்குக் கண்களாவன யாவை?
2. கண்ணுடையோரும் புண்ணுடையோரும் யாவர்?
3. கல்வியிற் சிறந்த புலவர்கள் தொழில் யாது?
4. கற்றோர் பால் எவ்வாறு கல்வி கற்றல் வேண்டும்?

5 கல்வியின் பயன்கள் யாவை?

6. எது அழியாத செல்வம்? எவை செல்வமாகா?

7. எது அழகாகும்? எவை அழகல்ல?

8. 'உவர்நிலத்தில் தோன்றிய உப்பைச் சான்றோர் நெல்லினும் சிறந்ததாகக் கொள்வர்'—இவ்வுவமையால் விளக்கப்படும் நீதி யாது?

9. தந்தை மகனுக்கென்று வைக்கத் தக்க செல்வம் யாது? ஏன்?

10. 'தாழ்ந்த குலத்தவனாயினும் கற்றவனைக் கொண்டே நூல்களைக் கற்க வேண்டும்'—இதற்குக் காட்டப் பெற்ற உவமையை விளக்குக.

11. கற்றோர் நட்பின் தன்மைகள் யாவை? கல்லார் நட்பு எப்படிப்பட்டது?

12. கல்லாதாரும் எங்ஙனம் நல்லறிவு பெறலாகும்?

இலக்கணம் :

1. வாய்ந்த, நடக்க, பெற்று, சிறந்த, ஏங்கி, ஏற்ப, இல்லாத—இவற்றில் உள்ள பெயரெச்சங்கள் யாவை? வினை யெச்சங்கள் யாவை?

2. பிறப்பினாலுண்டாகும் பெருமையினும் கல்வியினாலுண்டாகும் பெருமை சிறந்தது.—இதனை இரண்டு வாக்கியங்களாகப் பிரித்துக் கூறுக.

3. ஒருவனுக்கு அழிவு இல்லாத சிறந்த செல்வம் கல்விச் செல்வமேயாகும். பொன்னும் மணியும் செல்வம் ஆகா....இவ்விரு வாக்கியங்களைச் சேர்த்து ஒரே வாக்கிய மாக மாற்றிக் கூறுக.

4. இப்பாடத்திலிருந்து உவமை யணிக்கு ஓர் உதாரணம் தருக. உவமையை விளக்குக.

அருஞ்சொல் அகராதி

அந்தகன் - குருடன்
அம்பலம் - வெட்ட வெளி
அலுவலகம் - பணிமனை, காரியாலயம்
அறநிலையங்கள் - தருமச் சாலைகள்
ஆலம் - விஷம்
ஆன்றோர் - பெரியோர்
இயம்பு - சொல்
இருநீர் - பரந்த நீர் (கடல்)
இலக்கியம் - செய்யுளும் உரை நடையுமாகிய நூல்கள்
ஈட்டி-திரட்டி, சம்பாதித்து
உப்பளம் - உப்பு நிலம்
உவர் நிலம் - உப்பு நிலம்
உறையுள் - வசிக்குமிடம்
எழுமை எழு வகைப் பிறப்பு : மக்கள், தேவர், நரகர், மிருகம், பறவை, நீர் வாழ்வன, தாவரம் ஆகியவை.
ஏற்ப - பொருந்த
ஐயம் - சந்தேகம்
ஒப்பிலி - நிகரில்லாதவன்
ஒட்டிப் பேசுதல் - ஆதரித்துப் பேசுதல்
கதிரவன் - சூரியன்
கதிர் - கிரணம்
கதிர்ச் செல்வன் - சூரியன்
கலம்பகம் - தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று
களஞ்சியம் - தொகுதி
கானல்வரி - கடற்கரைப் பாடல்
கீழை நாடு - கிழக்கு நாடு
குழு - கூட்டம்
குறளை - கோள் சொல்லுதல்
கூற்று - சொல்
கொழித்த - புடைத்தெடுத்த
சந்தி - தெருக்கள் கூடுமிடம்
சம்பத்து - செல்வம்
சாடை - குறிப்பு
சாரம் - சத்து
சான்ற - நிறைந்த
சான்று - ஆதாரம்
சான்றோர் - உத்தமர்

சிறுமை - தாழ்வு
செப்பேடு - செப்புப்பட்டயம்
தண்ணளி - கருணை
தாமதம் - காலம் தாழ்த்தல்
திரு - இலக்குமி
திருவோலக்கம் - அரசன் கொலுவிலிருக்கும் காட்சி
திலகம் - நெற்றிக்குறி (மிகச் சிறந்தது)
தூங்கர் - தூய்மையானவர்
நஞ்சு - விஷம்
நாவன்மை - பேச்சு வன்மை
நாவுரி - ஒன்றரை நாழி (நாழி+உரி)
நுணல் - தவளை
பரிதானம் - இலஞ்சம்
பாளையக்காரர் - சிறு நாடுகளின் தலைவர்கள்
பிலிற்றுதல் - சொட்டுதல்
புரவலர் - காப்பவர், ஆதரிப்பவர்
புல்லன் - அற்பன்
பூரித்தல் - மயிர்க்கூச் செறிதல்
பொருமி - பெருமூச்சு விட்டு
மணி - மாணிக்கம், அழகு
மதிநுட்பம் - புத்திக்கூர்மை
மாவட்டம் - ஜில்லா
மீகாமன் - கப்பலோட்டி
முற்றம் - வாயில்
மேல்நாடு - மேற்கு
வறிஞர் - ஏழைகள்
வெட்டிப் பேசுதல் - மறுத்துப் பேசுதல்
வேள் - சிற்றரசர்.